2

Etiennes

[illegible]

உ

ஸ்ரீ [illegible]

அருள்,

[illegible]

N. K. BOOK DEPOT, RANGOON.
நவீனகதா புத்தகசாலை, இரங்கூன்.

உ

சிவமயம்.

அகத்தியமாமுனிவர்

திரட்டியருளிய

தேவாரத்திரட்டு,

ம-ா-ா-ஸ்ரீ

இராமலிங்க ஓதுவார் மூர்த்தியவர்களால்

பண்களின்படி பாசுரங்களின்

தலைகள்பிரிக்கப்பட்டு

289 THUMBOO CHETTY ST. MADRAS
K.R. PRESS

மூன்றாம் பதிப்பு.

சென்னபட்டணம்:

ஊ. புஷ்பரதசெட்டி அண்டு கம்பெனியாரால்

தமது

கலாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1900.

-1000.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூசிபத்திரம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

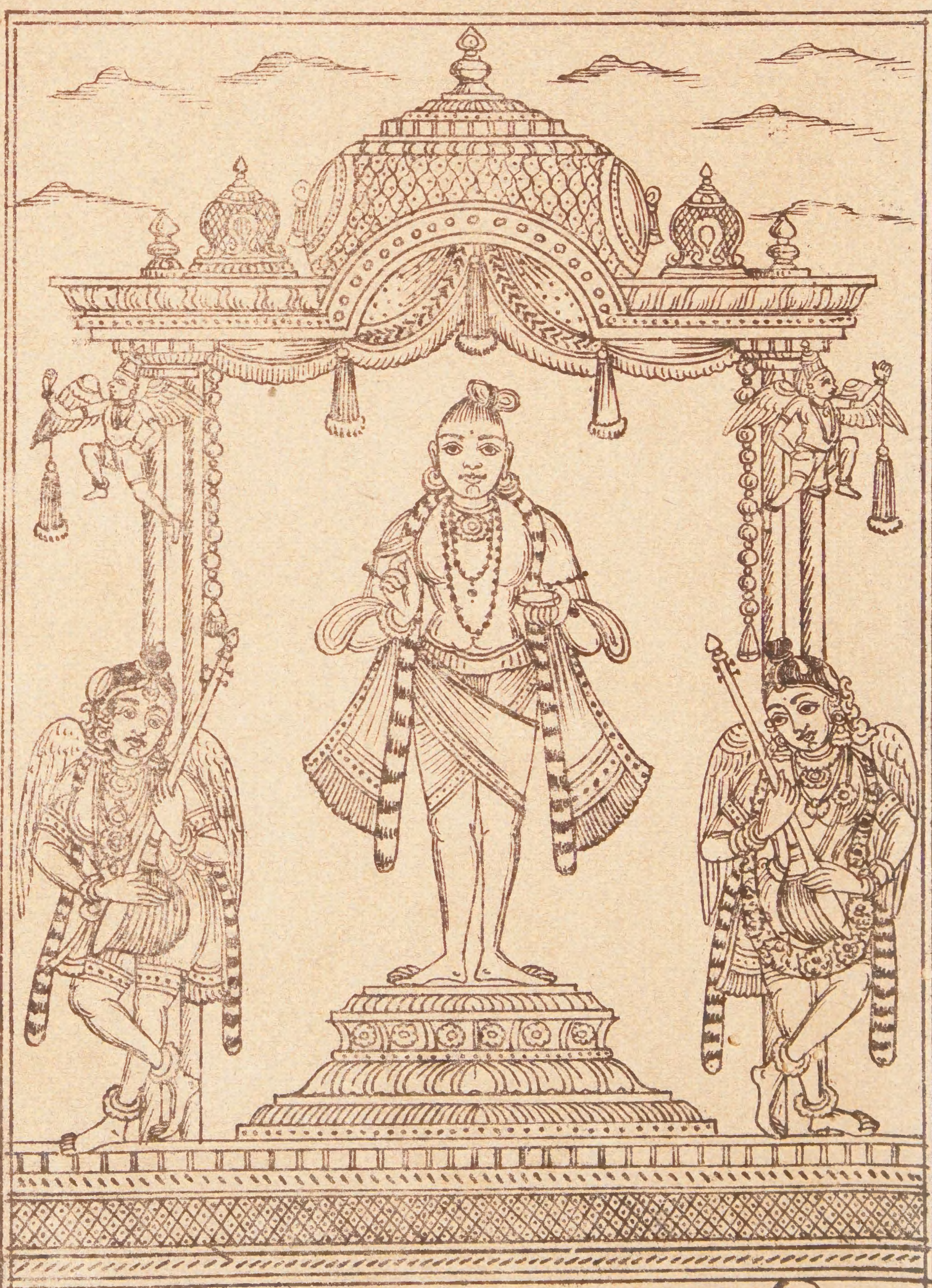
திருநாவுக்கரசுநாயனார்

சூசிபத்திரம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆக திருப்பதிகம் - ௨௫.

C.R.S. திருஞான சம்பந்த மூர்த்திநாயனார் C.V.N.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் சரித்திரம்.

சோழவளநாட்டில் சிறப்புற்றோங்கும் சீர்காழியில் பிராமண வம்சத்தில் கவுணியகோத்திரத்தில் பிறந்த சிவபாதவிருதயரும் அவர் மனைவியாராகிய பகவதியாரும் செய்த அரிய தவப்பேற்றால் பகவதியாருமைத்திருவயிற்றில் தோணியப்பர் திருவருளால் திருவாதிரை நட்சத்திரத்தில் ஆளுடையபிள்ளையார் அவரித்தனர். இவர் மூன்றுவயதில் தம் பிதாவாகிய சிவபாதவிருதயர் நீராடச்சென்றபோ துடன்சென்றனர். தந்தையார் ஆளுடையபிள்ளையாரைப் பொய்கைக்கரையி லுட்காரவைத்துத் தாம் தீர்த்தத்துள் முழுகி அகமருஷண மந்திரஞ் செபித்தெழுமுன், பிள்ளையார் தம் பரமபிதாவாகிய சிவபெருமானைவிட்டு நீங்கி நெடுநாளாயிற்றென்று கருதித் தோணியப்பர் வீற்றிருக்கு மாலயத்தை நோக்கிக் கண்களில் நீர் பெருகும்படி அழாநிற்க, அதுகண்டு தோணியப்பர் திருவுளமிரங்கித் தரும வுருவாகிய இடபவாகனத்தின் மேல் பார்வதி சமேதராய் எழுந்தருளித் ‘திருமுலைப்பால்

தருக' எனப் பார்வதியாருக்குக் கட்டளையிட்டருளினர். பார்வதியாரும் அவ்வாறே திருமுலைப்பாலோடு ஞானமிர்தமுங் கலந்துகொடுக்க உண்டு அழுகை நீங்கியிருக்கையில், தந்தையார் ஸ்நாநஞ் செய்துவந்து பார்த்து 'உனக்குப் பால்கொடுத்தவர் யார்!' என்று பயமுறுத்தும்போது, இவர் கொடுத்தாரென்று விரலாற்சுட்டி, "தோடுடைய செவியன்" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடிப் பரமாப்தராகிய சிவபெருமானைக் காட்டக்கண்டு அவர் ஆநந்த பரவசராயினர்.

அன்றுதொட்டு ஆளுடைய பிள்ளையார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் என்னுந் திருநாமம்பெற்றுச் சிவாலயத்திற்சென்று பரம காருண்ணியராகிய சிவபெருமானைத் தரிசித்துத் தம் பிதாவாகிய சிவபாதவிருதயர் தோளிற்றுங்கிவரத் திருமாளிகைக் கெழுந்தருளினர். பின் பொருநாள் திருக்கோலக்காவென்னுந் தலத்துக்குப் போய்த் திருக்கரங்களை யொத்தித் திருப்பதிகம் பாடுகையில், எம்பெருமான் கிருபைகூர்ந்து பொற்றாளங் கொடுத்தருளப் பெற்று முன்போலத் திருமாளிகைக் கெழுந்தருளிக் காலந்தோறும் தோணியப்பர் திருமுன்னர்ச்சென்று திருப்பதிகம் பாடித் தோத்திரஞ் செய்து வாழுநாளில், தம்முடைய தாயாகிய பகவதியார் சனனக்ஷேத்திரமாகிய திருநனிபள்ளியில் வாழும் பிராமணர்கள் வந்து தம்மூர்க் கெழுந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கத் தோணியப்பர் சந்நிதியில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அத்தலத்

திற்கேயன்றி மற்றைத் தலங்களுக்குஞ் சென்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு மீண்டும் திருநனிபள்ளியில் எழுந்தருளியிருந்தனர். அப்பொழுது திருத்தலைச்சங்காட்டிலுள்ள பிராமணர்வந்து வணங்கித் தம்முடைய தலத்திற் கெழுந்தருளவேண்டு மென்ன, அங்குச்சென்று சிவ தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளி, அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருவலம்புர முதலிய சிவஸ்தலங்களைவணங்கிக்கொண்டு பின்பு சீர்காழிக்குச் சென்றனர். அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருமயேந்திரப்பள்ளி முதலிய ஸ்தலங்களிற்சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம்பாடித் துதித்து, மீளவுஞ் சீர்காழிக் கெழுந்தருளித் தோணியப்பரைத் தரிசனஞ்செய்து வாழும்போது, திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் பத்தினியாருடன் வந்தது கேட்டுச் சென்று அழைத்துவந்து தோணியப்பர் ஆலயத்துக் கோபுரவாயலுக்குச் சமீபத்தில் நிறுத்தித் தரிசனஞ் செய்வித்து, அவர்க்கோர் இடங்கொடுத்து விருந்திட்டுபசரித்தனர். திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனாரை நோக்கித் 'தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளியதிருப்பதிகங்களை அடியேன்யாழிலிசைத்து வாசிக்கக் கட்டளையிட் டருளவேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். பிள்ளையார் திருவுளமகிழ்ச்சியோ டுடன்பட்ட அந்நாள்முதல் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் அவ்வாறே திருப்பதிகங்களை யாழிலிசைத்துப்பாடித் தம்மைவிட்டுப் பிரியாதிருந்தனர். ஆளுடைய பிள்ளையார் நடேசரைத்

தரிசிக்க வேண்டுமென்னும் அன்பு மேன்மேலும் பெருகச் சிதம்பரத்துக் கெழுந்தருளி எழுநிலைக் கோபுரத்தைக்கண்ட அளவில் பூமியில் விழுந்து பலமுறை பணிந்தெழுந்து சந்நிதியிற் சென்று பிரதட்சிணஞ்செய்து பொன்னம்பலத்தின்கண் ஆநந்த தாண்டவஞ் செய்தருளும் சபாநாதரைத் தரிசித்துத் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்துக் கண்களில் ஆநந்தபாஷ்பம் பெருகப் பரவசமடைந்து சற்றுத் தெளிந்து விடைபெற்றுச் சந்நிதியைவிட்டு அரிதிற் புறம்போந்து, அங்கிருத்தற் கஞ்சித் திருவேட்களத்துக் கெழுந்தருளிச் சிவதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகமோதித் துதித்து அத்தலத்திலேயே வீற்றிருந்து நடேசரைத் தரிசனஞ் செய்துகொண் டிருந்தனர்.

அங்கு வாழுநாளில் ஓர்நாள் தில்லைவாழந்தணர் நடேசரை அருச்சிக்கத் தக்கபேறு பெற்றூர்களே யென்னுங் கருத்தோடு சிதம்பரத்துக் கெழுந்தருளினபோழ்து அவ்வந்தணர்கள் சிவகணங்களாக இருக்கக்கண்டு வணங்கி அவ் வற்புதத்தைத் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணருக்குக் காட்டியருளிச் சிற்சபையிற் சென்று சபாநாதரைத் தரிசித்துத் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு புறம்போந்து பாணர் வேண்டுகோளால் திருவெருக்கத்தம்புலியூர் முதலிய சிவஸ்தலங்கட்குச்சென்று சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு ஆங்காங்குத் திருப்பதிகமோதித் துதித்துப் பின்னர் விருத்தாசலத்திற் கெழுந்தருளிச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடிஅங்

குச் சிலநாள் வீற்றிருந்தனர். அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருப்பெண்ணாகட மென்னுந் தலத்திலே தூங்கானைமாடம் என்னும் ஆலயத்துட்சென்று சிவபெருமானை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடித் துதித்து அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருவடிவருந்த மெல்லமெல்லச் சென்று, திருமாறன்பாடி யென்னுஞ் சிவஸ்தலத்திற்சேரப் பொழுதுபட்டதனால் அங்குத் திருக்கூட்டத்துடன் வீற்றிருக்கையில், திருவரத்துறையில் எழுந்தருளிய சிவபெருமான் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் சேறடிவருந்த நடந்துவந்த வருத்தம் பொறாது முத்துச்சிவிகை, முத்துக்குடை, முத்துச்சின்ன முதலியவற்றைக் கொடுத்தருள வேண்டுமென்று திருவுளங் கொண்டு அப்பதியின்கணுள்ள அந்தணர் முதலிய சிவனடியார்களுக்குச் சொப்பனத்தி லெழுந்தருளிக் கட்டளையிட்டருளினர். அவர்களனைவரும் ஒருங்குகூடி ஆலயத்துட் சென்று பார்த்தபொழுது சிவபிரான் அருளியபடி இருக்கக்கண்டு மகிழ்ந்து அவற்றை எடுப்பித்துத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருமுன்பு கொண்டுபோய் வைத்துச் சுவாமி திருவாய்மலர்ந்தருளியதையும் விண்ணப்பஞ் செய்யக்கேட்டு அச்சிவபிரான் கட்டளையை மறுக்க அஞ்சித் தொழுது முத்துச் சிவிகையி லெழுந்தருளித் திருவரத்துறைக்குச் சமீபத்திற்சென்று சிவிகையை விட்டிறங்கிச் சந்நிதியிற்போய்ச் சுவாமியை வணங்கித் திருப்பதிகமோதித் துதித்து சிலநா ளங்கிருந்தனர். மீண்டும் சீர்காழிக் கெழுந்தருளும்போது

திருப்பழூர் முதலிய பல சிவஸ்தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடி யருளிச் சீர்காழியிற் சென்று தோணி யப்பரைத் தரிசித்து வணங்கித் திருப்பதிக மோதிக் கொண் டிருந்தனர். அங்குப் பிதாவானவர் தமக் குப நயனஞ் செய்விக்கப்பெற்று வேதாகம முதலியவைக ளனைத்தும் ஓதாதுணர்ந்து பஞ்சாட்சரப் பதிகந் திரு வாய் மலர்ந்தருளி வாழுநாளில், திருநாவுக்கரசுநாயனார் எழுந்தருளுவது கேட்டு எதிர்கொண்டு சென்றபோது அவர் பூமியில் விழுந்து வணங்க, 'அப்பரே எழுந்திரும்' என்று தம திரண்டு திருக்கரங்களாலும் எடுத் தூபசாரத் தோடு அழைத்துக் கொண்டு சந்நிதியிற் சென்று தோணி யப்பரை இருவருந் தொழுது துதித்து அங்கெழுந் தருளி யிருந்தனர்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் தம்மோடு சிலநாளிருந்து நீங் கிய பின்னர்த் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் காலந் தோறுந் தவறாது தோணியப்பரைத் தரிசனஞ் செய்து திருமொழிமாற்று முதலிய சித்திரக்கவிப் பதிகங்கள் ஓதித்துதித்து வாழுநாளில், இன்னுமுள்ள மற்றைச் சிவஸ் தலங்கட்குச் சென்று சிவபெருமானைத் தரிசிக்கவேண்டு மென்று திருவுளங்கொண்டு தந்தையார்க் கறிவித்தனர்; தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயர் பிள்ளையாரை நோக்கி, வேள்விசெய்யப் பொருள் வேண்டும், ஆகையால் நானுங் கூடவருகிறே னென்னச் சம்மதித்துப் புறப்பட்டுத் திருக்கண்ணார்கோயில் முதலிய பற்பல சிவஸ்தலங்

கட்குச் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்து திருப்பதிக மோதித் துதித்துத் திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்துக் கெழுந்தருளும் பொழுது, அங்குக் கொல்லிமழவ னென்னு மோரரசன் தன் புதல்விக்குற்ற முயலகநோய் எவ்வகையினுந் தீராமையால் மனவருத்த முற்று அவன் சைவசமயப் பற்றுள்ள சந்ததியா னுகையால் அக் கன்னிகையைச் சிவசந்நிதானத்திற் கொண்டுவந்து கிடத்திவைத் தங்கிருந்தபோது தன்னுட்டுக்குள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனுர் எழுந்தருளுவதைத் திருச்சின்னவோசையா லுணர்ந்து நகரத்தை யலங்கரிக்க வுத்தரவுசெய்து தான் எதிர்கொண்டுசென்று வணங்கினன். ஆளுடையபிள்ளையார் அவனை அழைத்துக்கொண்டு அவன் நகருக்கு ளெழுந்தருளிக் கோபுரவாயிலின் புறத்து முத்துச் சிவிகையை விட்டிழிந்து பணிந்து ஆலயத்துட்சென்று பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சந்நிதானத்துட் செல்லுகையில் அக் கன்னிகை பிரேதம்போற் கிடத்தலை நோக்கி 'இஃதியாது' என்று வினவ, அவ்வரசன், ஆளுடைய பிள்ளையாரைத் தொழுது 'அடியேனுடைய புத்திரி, இவளுக்குண்டாய முயலகநோய் தீராமையால் சிவபெருமான் திருவுள மெப்படியோ, அப்படி யாகட்டுமென்று இங்குக் கிடத்தினேன்' என்றான். அங்ஙனங் கூறியது கேட்டுத் திருவுளமகிழ்ந்து கிருபைகூர்ந்து "துணிவளர் திங்கள் துலங்கி விளங்க" என்னுந் திருப் பதிகமோதித் துதித்த வளவில் அக் கன்னிகை அந்நோய் நீங்கி யெழுந்து தன் பிதாவினருகிற் சென்று

நின்றனள். அவ்வரசன் கண்டு பரமாநந்த மடைந்து தன்புதல்வியோடுதானும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவடிகளை வணங்கி நிற்கக்கண்டு திருவருள் புரிந்து பின்னர்ச் சந்நிதியிற் சென்று பணிந்து பதிகமோதித் துதித்துச் சிலநா ளங்கிருந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருப்பைஞ்ஞீலி, திருவீங்கோய்மலை, திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூர், திருநசை முதலாகிய சில சிவஸ்தலங்கட்குச் சென்று சிவதரிசனம் பண்ணித் திருப்பதிகமோதித் துதித்து மீண்டும் திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றூர்க் கெழுந்தருளி யிருந்தனர். அங்குக் குளிர்காலம் வர, அக்காலத் தங்கிருப்போர்க்கு ஆண்டுதோறும் உண்டாகும் நளிர்சுரந் தமது திருக்கூட்டத்தார்க்கும் எய்தியது நோக்கி "அவ்வினைக்கிவ்வினை" என்னும் திருநீலகண்டப் பதிகம் பாடிய மாத்திரத்தில் அச்சுரநோய் தந்திருக்கூட்டத்தாரை விட்டோடியதன்றி அந்நாட்டி லுள்ளாரையும் விட்டொழிந்தது. சிலநா ளங்கிருந்து பின்பு புறப்பட்டுத் திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி, திருக்கருகாவூர் முதலிய தலங்கள் பலவற்றினுஞ் சென்று சுவாமி தரிசனம் பண்ணிப் பதிகமோதித் துதித்து விடை பெற்றுக் கொண்டு திருவலஞ்சுழிக் கெழுந்தருளிச் சிவதரிசனஞ் செய்து பதிகமோதித் துதித்து அங்கு வீற்றிருக்குநாளில் முதிர்வேனிற்காலம் வந்தது. அங்ஙனமாகத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருச்சத்திமுற்றத் தெழுந்தருளிய சிவபெருமானைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்னும் அன்பு

மிகுதியால் அங்குச்சென்று கைலாசபதியைத் தொழுது பதிகமோதித் துதித்து விடை பெற்றுக்கொண்டு திருப்பட்டீச்சரத்துக் கெழுந்தருளினர். அத்தலத்தி லெழுந்தருளிய சிவபிரான் ஆஞ்ஞையினால் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்க்குத் தோன்றாதபடி பூதகணங்கள் முத்துப்பந்தர் கொண்டெய்தி இஃது வெயில் வெப்பம் தணிப்பதற்குச் சிவபெருமானால் கொடுக்கப்பட்டதென்றுசொல்லு மொலியும் பந்தரும் ஆகாயத்தில் தோன்றக்கண்டு, இஃதும் நம் கடவுள் ஆஞ்ஞையாயின் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதேயென் றிசைந்து மகிழ்ந்து சிவிகையை விட்டிழிந்து பணிந்த அளவில் அம்முத்துப்பந்தலின் கால்களைப் பரிசனங் தாங்கிவரத் திருப்பட்டீச்சரத்துக் கெழுந்தருளி ஆலயத்திற் சென்று சிவபெருமானைத் தரிசித்துப் பதிகமோதித் துதித்து அங்குச் சிலநாள் வைகினர். பின்பு திருவாறைவடதளி முதலாயுள்ள பற்பல சிவஸ்தலங்கட்குச் சென்று சிவபெருமானைத் தொழுது பதிகமோதித் துதித்துத் திருவாவடுதுறைக் கெழுந்தருளிச் சிவதரிசனஞ்செய்து பதிகமோதித் துதித்து அங்கு வீற்றிருந்தனர்.

அப்பொழுது சிவபாதவிருதயர் பிள்ளையாரை நோக்கி 'வேள்வி செய்வதற்கு ஆகுநாள் சமீபித்தது, ஆதலால் அதற்குப்பொருள் வேண்டும்' என்று கூற, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் ஆலயத்துட்சென்று சிவபெருமானைத் திருப்பதிகமோதித் துதித்தவளவில் சிவாக்கினையால் ஆயிரம்பொன் னடங்கிய வொரு கிழியை யோர்பூதந்

கொடுபோந்து பலிபீடத்தின்கண் வைத்துத் திருஞானச
ம்பந்தமூர்த்திநாயனார்க் கெதிரில் நின்று "இப்பொற்கிழி
எடுக்குந்தோறும் குறைவுபடாது, இதைச் சிவபெருமா
னார் தேவரீருக்குக் கொடுக்கும்படி கட்டளை யிட்டதனால்
கொண்டுவந்து வைத்தேன்" என்று சொல்ல, பிள்ளையார்
அதைப் பலமுறை பணிந்தெடுத்துச் சிரமேற்றாங்கிப் பி
தாவின் கையிற்கொடுத்து "நீர்செய்யும் வேள்விக்கேயன்
றிச் சீர்காழியிலுள்ள அந்தணர்செய்யும் வேள்விகளனைத்
திற்கு முதவும்" என்று கொடுத்துப்போக்கித் தாம் அங்கு
ச் சிலநாளிருந்து புறப்பட்டுத் திருக்கோழம்பம் முதலிய
சிவஸ்தலங்கட்குச் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்து தருமபுரத்துக் கெழுந்தருளினர். அப்போது, திருநீலகண்டப்
பெரும்பாணர் தம்முறவினர் எதிர்கொண்டுவந்து வணங்
க அவர்களைநோக்கி, 'பிள்ளையார் திருவாய் மலர்ந்தருளுந்
திருப்பதிகங்களை யாழிலமைத்து வாசிக்கும் அரியபேறு
பெற்றேன்' என்று கூறக்கேட்டு 'நீர் யாழொடு பொருந்தி
வாசிப்பதனா லப்பதிகங்க ளுலகமெங்கும் விளக்கமுற்
றிருக்கின்றன' என் றுரைக்கப் பாண ரச்சமுற்று உடனே
சுவாமிகள் சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்து யாழிற்
பொருந்தாவண்ண மோர் திருப்பதிகங் கட்டளையிட் டரு
ளவேண்டுமென, அவ்வாறே ஆளுடைய பிள்ளையார் "மா
தர்மடப்பிடி" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியருளினார். அ
தைப்பாணர் யாழி லமைத்துப்பாட இசையாமையால்
மனநடுங்கி இந்த யாழினாலன்றோ சுவாமிக ளருளிச்செய்

து திருப்பதிகத்தி னிசையை யாழிற் பொருத்திப்பாடுவே ன் என்று சொல்ல நாவிசைந்ததென்று அதைச் சிதைக்க வோங்கியபோது பிள்ளையார் தடுத்தருளி, "பெரும்பாண ரே நீர் திருப்பதிக விசையை உம்மா லியன்றமட்டும் இதி லமைத்துப் பாடும்" என்று யாழை வாங்கி வாசித்துக்காட் டிக் கொடுத்தருள, பாணர் பிள்ளையாரைத்தொழுது யா ழைவாங்கிச் சிரமேற்கொண்டனர். பிறகு திருஞானசம் பந்தப் பிள்ளையார் தருமபுரத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுச் சில சிவஸ்தலங்கட்குச் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்து கொண்டு திருச்சாத்த மங்கைக் கெழுந்தருளினர். அந் தத் திருப்பதியினின்று வந்து தம்மை வணங்கிய திருநீல நக்கநாயனாரோடு அயவந்தி என்னும் ஆலயத்திற் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு அந்நாயனார் திருமாளிகை க்குப்போய்த் திருவமுது செய்து அங்குச் சிலநாளிருந்து புறப்பட்டுத் திருநாகைக்காரோண முதலிய சிவஸ்தலங் களை வணங்கிக்கொண் டெழுந்தருளும்போது திருச்செங் காட்டங் குடியிலிருக்குஞ் சிறுத்தொண்டநாயனார் எதிர் கொண்டு வந்து வணங்கி அழைத்துக்கொண்டுபோகப் போய்க் கணபதீச்சரத்திற் சிவதரிசனஞ் செய்துகொண் டிருந்தார்.

இருக்கும்பொழுது ஒருவணிகன் வழிச்செல்வோனாய் ஒரு கன்னிகையை உடன்கொண்டு போந்து கோயிலுக் குப் புறத்திலே ஒரு மடத்திலே நித்திரைசெய்யும்போது அவன் பாம்புகடித் திறந்தான். அதுகண்டு அக்கன்னிகை

பூமியில் விழுந்து புரண்டழுதுகொண் டிருப்பதைச் சிவ தரிசனத்துக் கெழுந்தருளிய ஆளுடையபிள்ளையார் கேட்டுத் திருவுள மிரங்கி அவளுக் கருள்செய்யும் பொருட்டு அடியவர்களோ டெழுந்தருளி வந்து நின்று அவளைநோக்கி "பயப்படாதே நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைச் சொல்" என்றருளிச் செய்தார். கன்னிகை கண்ணீர்பெருகப் பிள்ளையார் திருவடியில் விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து நின்று, 'வைப்பூரிலிருக்கும் என்பிதாவாகிய தாமனென்பவனுக்குப் புத்திரிகள் எழுவர், அவர்களில் யான் நீங்கலாக மூத்தோர் அறுவரையும் தன் சகோதரியின் புத்திரனாகிய இவனுக்கே விவாகஞ்செய்து கொடுக்கிறேனென்று பலமுறை சொல்லித் திரவிய அபேட்சையால் பிறருக்கு விவாகஞ் செய்துவிட்டான்; அதுகண்டு வருத்தமுற்ற இவனுக்கே மனைவியாக வேண்டுமென்று கருதித் தாய் தந்தையர்க்குத் தெரியாது இவனுடன் புறப்பட்டு வந்தேன், இவன் இங்குப் பாம்புகடித் திறந்தான், அடியேன் ஆதரவற்றிருக்கின்றேன், தேவரீர் எழுந்தருளப் பெற்றதனால் அடியேன் சஞ்சலந்தீர்ந்தது' என்றாள். ஆளுடையபிள்ளையார் கிருபைகூர்ந்து விஷநீங்கும்பொருட்டு "சடையாயெனுமால்" என்னுந் திருப்பதிகமோதி அவனைப் பிழைப்பித்து அவனுக்கு அக்கன்னிகையை மணஞ்செய்வித்துப் போக்கி, அங்கு வீற்றிருக்குநாளில், சிறுத்தொண்ட நாயனார் வந்து பிரார்த்திக்க மீண்டுந் திருச்செங்காட்டங்குடிக்கெழுந்தருள விருப்பமுற்றுத் திருமருகற் கோயிலிற்

சென்று வணங்கிச் சிவபெருமானுர் தாம் திருச்செங்காட்டங்குடியி லிருக்கின்ற திருகோலத்தை அவருக்கு அங்கே காட்டியருள மனமகிழ்ந்து "அங்கமும் வேதமு மோதுநாவர்,, என்னுந் திருபதிகம்பாடி அங்குச் சிலநாளிருந்து புறப்பட்டுப் பற்பல சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்புகலூருக்குச் சமீபித்து, அப்பதியினின்று வந்து தம்மை எதிர்கொண்டு வணங்கிய முருகநாயனுர் முதலிய அடியார்களோடு திருக்கோயிலுட்சென்று சிவதரிசனஞ் செய்து முருகநாயனுர் திருமடத்துக் கெழுந்தருளினர். அங்கு வீற்றிருக்கு நாளில் திருநாவுக்சரசுநாயனுர் திருவாரூரை வணங்கித் திருட்புகலூருக் கெழுந்தருளுகின்ருர் என்னுஞ் செய்திகேட்டு எதிர்கொண்டு வர, திருநாவுக்கரசுநாயனுரும் எதிர்கொண்டு வந்தனர். இருவரும் ஒருவரையொருவர் வணங்கி மகிழ்ந்தனர். அப்பொழுது ஆளுடைய பிள்ளையார் மருணீக்கியாரை நோக்கி "அப்பரே, நீர் வருநாளில் திருவாரூரிலே நிகழ்ந்த சிறப்பைச் சொல்லும்" என, வாகீசர் திருவாதிரைச் சிறப்பைத் திருப்பதிகத்தாற் சொல்லியருளப் பிள்ளையா ரதுகேட்டு "நானங்குச்சென்று சிவதரிசனஞ் செய்து மீண்டு வந்து உம்முடன் இருப்பேன்" என்று சொல்லிப் புறப்பட்டுத் திருவிற்குடி வீரட்டத்தை வணங்கித் திருவாரூரைச் சேர்ந்து புற்றிடங் கொண்டாரை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடி அங் கெழுந்தருளி யிருக்குநாளில், திருவலிவலம் திருக்கோயில் முதலிய சிவஸ்தலங்கட்குச்சென்று

சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு சின்னாட் டிருவாரூரில் வசித்திருந்து பிறகு திருப்புகலூர்க்கெழுந்தருளும்போது அத்தலத்திலிருந்து எதிர்கொண்டுவந்த திருநாவுக்கரசுநாயனார், முருகநாயனார் முதலிய திருத்தொண்டர்களோடு சென்று சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு அத்திருத்தலத்தில் திருநீலநக்க நாயனாரும், சிறுத்தொண்ட நாயனாரும் வந்திருந்தனர். சிலநாள் சென்றபின்பு ஆளுடைய பிள்ளையார் திருநாவுக்கரசு நாயனாரோடு புறப்பட்டுத் திருவம்பர், திருக்கடவூர் முதலிய சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவீழிமிழலையிற் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்து அங்கு வீற்றிருக்கும்போது, மழையில்லாமையால் பஞ்சமுண்டாக உயிர்கள் வருந்தின; சிவனடியார்களும் பசியால் மெலிந்து வாடினர்; அதுகண்டு பிள்ளையாரும், அப்பரும் திருநீறுதரித்த சிவனடியார்களுக்கும் இரக்கமுள்ளவராயே கவலைத் திருவுள மிரங்கிச் சிவபெருமான் திருவடிகளைத் தியானித்துக்கொண்டு அன்றிரவு நித்திரை செய்கையில் சிவபெருமான் அவர்களுக்குச் சொப்பனத்தில் எழுந்தருளிக் "காலபேதத்தால் நீங்கள் வருந்தினீர்கள். ஆயினும், உங்களை வழிபடும் அடியவர்கள் வருத்தந் தீர நீக்கும்பொருட்டு இப்பஞ்ச நீங்குமட்டும் தினந்தோறும் திருக்கோயிலின் கிழக்குப் பீடத்திலும், மேற்குப் பீடத்திலும் ஒவ்வொரு காசுவைத்தருளுகிறோம்" என்று மறைந்தருளினர். பிள்ளையார் விழித்தெழுந்து மருணீக்கியாரோடு ஆலயத்திற்சென்று அப்படியே யிருக்கக்கண்

டு மகிழ்ந்தெழுந்து திருவடியார்கட் கமுது படைத்து ஆனந்தமடைந் திருக்குங்காலத்தில், மழைபெய்து பஞ்ச நீங்கியது. உடனே புறப்பட்டு மார்க்க மத்தியிலுள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருமறைக்காட்டிற் சென்று ஆலயத்துட் புகுந்து வலஞ்செய்து வேதங்கள் பூசித்துத் திருக்காப்பிட்ட அந்நாள்முதல் இந்நாள்மட் டும் அடைக்கைப்பட்டே யிருக்கும் திருவாயிலுக்கு முன் போய் திருநாவுக்கரசு நாயனாரால் திறப்பித்துச் சிவதரி சனஞ் செய்து பின்னர்த் தாம் திறக்கவும் மூடவுமா யிருக் கத் திருப்பதிகம்பாடி அங்கிருந்தனர்.

அப்பொழுது பாண்டிநாட்டிலே பாண்டியராஜன் தான் முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையினால் சமணர்களுடைய துர்ப்போதனைக் குட்பட்டு மெய்ச்சமயமாகிய சைவசம யத்தைக் கைவிட்டுப் பொய்ச் சமயமாகிய ஆருகதமதத் தின் பிரவேசித்தான். "அரசனெவ்வழி அவ்வழி யக் குடி" என்னும் பழமொழிப்படி குடிகளும் அவ்வாறு யினை. இங்ஙனம் சமணசமயம் பெருகியும் அப்பாண்டி யன் மனைவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியாரும், அவ்வர சன் முதன்மந்திரியா ராகிய குலச்சிறைநாயனாரும் ஆகிய இருவரும் சைவசமயப் பற்றுவிடாதவர்களாய் ஒழுகுநா ளில், அளவிறந்த அற்புதங்களைச் செய்தவரும் திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் வேதாரணியத்தில் எழுந்தருளி யிருப்பதைக் கேள்வியுற்றுச் சிலரை ஏவ, அவர்கள் அங் குச்சென்று ஆளுடைய பிள்ளையாரைக் கண்டு வணங்கித்

தாம்வந்த செய்திசொல்லக் கேட்டுப் பாண்டி நாட்டுக் கெழுந் தருளி அங்கோர் மடத்தில் வீற்றிருந்தனர். அன்றிராத்திரி படுபாவிகளாகிய சமணர்கள் திருமடத்தில் தீயிடக்கண்டு பயந்து "செய்யனே திருவாலவாய்" என்னுந் திருப்பதிகத்தை "அமணர்கொளுவுஞ்சுடர் பையவேசென்று பாண்டியற்காகவே" என்று பாடியருளவே அவ்வக்கினியின் வெப்பம் பாண்டியனை யடைந்து வருத்த அவன் வருந்தும் பொழுது தாம் எழுந்தருளித் திருநீற்றுப் பதிகம் பாடியருளி, விபூதியைப் பாண்டியனுடலிற் பூசிய அளவில் அப்பிணிநீங்க அரசன் எழுந்து சமணர்களைநோக்கி 'நீர் தோற்றீர்களே' என்றனர். அவர்கள் 'இவ்வொரு விஷயத்திலேயே தோல்வியும் வெற்றியும் சொல்லக்கூடுமோ? எங்க ளிருவோமுடைய சமயக்கருத்தையும் ஏட்டில் வரைந்து அக்கினியிலிட்டு வேகாமலிருப்பது யாதோ அஃதே உண்மைச் சமயமாம்' என்று சொல்லி அவ்வாறே தங்கள் சமயக் கருத்தை ஓரேட்டிலெழுதித் தீயிலிட்டனர். திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரும் "போகமார்த்தபூண் முலையாள்" என்னும் திரு நள்ளாற்றுப் பதிகமெழுதிய ஏட்டை அத்தீயி லிட்டனர், அவ்வேடுக ளிரண்டில் சமணர்களிட்ட ஏடு அவ்வக்கினியால் தகிக்கப்பட்டது. ஆளுடையபிள்ளையாரிட்ட ஏடு வேகாமல் முன்னினும் பசுமையும், புதுமையுமாய் விளங்கிற்று. அதைச் சபைமுன் எடுத்து வைத்தனர்; பாண்டியன் சமணரைநோக்கி 'இப்போதாவது தோற்றீர்களோ' என்ன,

தோற்றவர்கள் 'முற்றிலும் தோற்கார்கள்' முன்னே யிரண்டுதரம வாதுசெய்தோம், இன்னும் ஒருதரஞ் செய்யவேண்டும், ஆதலால், முன்போல எங்க ளிருவோ முடைய சமயவுண்மையை ஏட்டிற்றீட்டி வைகைநதியிலிட்டால் எது எதிரேறுகிறதோ அதுவே உண்மைச் சமயம்' என்றமாத்திரத்தில் குலச்சிறைநாயனார் சமீபத்தில் வந்து 'மும்முறை தோற்றீர்களானால் செய்வது யாது?' என்ன, அவர்கள் வாய்தவறிக் 'கழு வேறுகிறோம்' என்றனர். உடனே யாவரும் வைகைக்கரையிற் சென்றனர் ; அரசன் 'தங்கள் தங்கள் சமயவுண்மையை வரைந்த ஏட்டை வைகையிலிடக் கடவர்கள்' என்றனன், சமணர் "அத்திநாத்தி" என்றெழுதிய ஏட்டை வைகையிலிடுதலும், அது விரைந்து கடலைநோக்கிச் சென்றது. திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார் "வாழ்கவந்தணர்" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடி ஏட்டில் வரைந்து வைகையிலிட்டனர். அத்திருவேடு எதிர்ந்து நீரைக்கிழித்துச் சென்றது. சிவபெருமானே எல்லாப் பொருளுமென்று எழுதிய திருவேட்டிலே "வேந்தனு மோங்குக" என்றருளியபடியால் அரசன்கூன் நிமிர்ந்தது. குலச்சிறைநாயனார் திருவேட்டை எடுக்கும்பொருட்டுக் குதிரை ஏறிச்சென்று பிள்ளையார் அவ்வேடு தங்கும்படி "வன்னியுமத்தமும்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடினதினால் திருவேடகமென்னுந் தலத்தில் தங்கநோக்கி எடுத்துவந்த அளவில் சமணர்கள் தாங்கள் கூறியபடி கழுவேறினர். அரசன் முதலிய அடியவர்க ளனைவரும்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனூர் திருவடியில் விழுந்து வணங்கித் துதிசெய்து மகிழ்ந்தனர். கழுவேறினூர் ஒழிய நின்ற மற்றையோர்விபூதிசாதனந்தரித்துச் சைவராயினர்.

அதன்பின்பு பிள்ளையார் பாண்டியன் முதலாயினூரோடு சென்று சொக்கநாதரைத் தரிசித்து வணங்கி இன்னும் பாண்டிநாட்டிலுள்ள சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றையும் வணங்கி அவ்விடம்விட்டுச் சோழநாட்டின்கணுள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருத்தெளிச் சேரியையடைந்து சிவதரிசனஞ் செய்துவருகையில் **பரசமய கோளரிவந்தார்** என்றூதுந் திருச்சின்ன வோசையைப் போதிமங்கையிலிருக்கும் பௌத்தரில் புத்தநந்தி என்பவன் கேட்டு மனம்பொறுமல் அவன் பௌத்தர் கூட்டஞ் சூழச்சென்று தடுத்தனன். அதைக்கேட்டுத் தேவாரத் திருமுறை யெழுதும் சம்பந்தசரணுலயர் பொறுமல் தேவாரத்திலே,

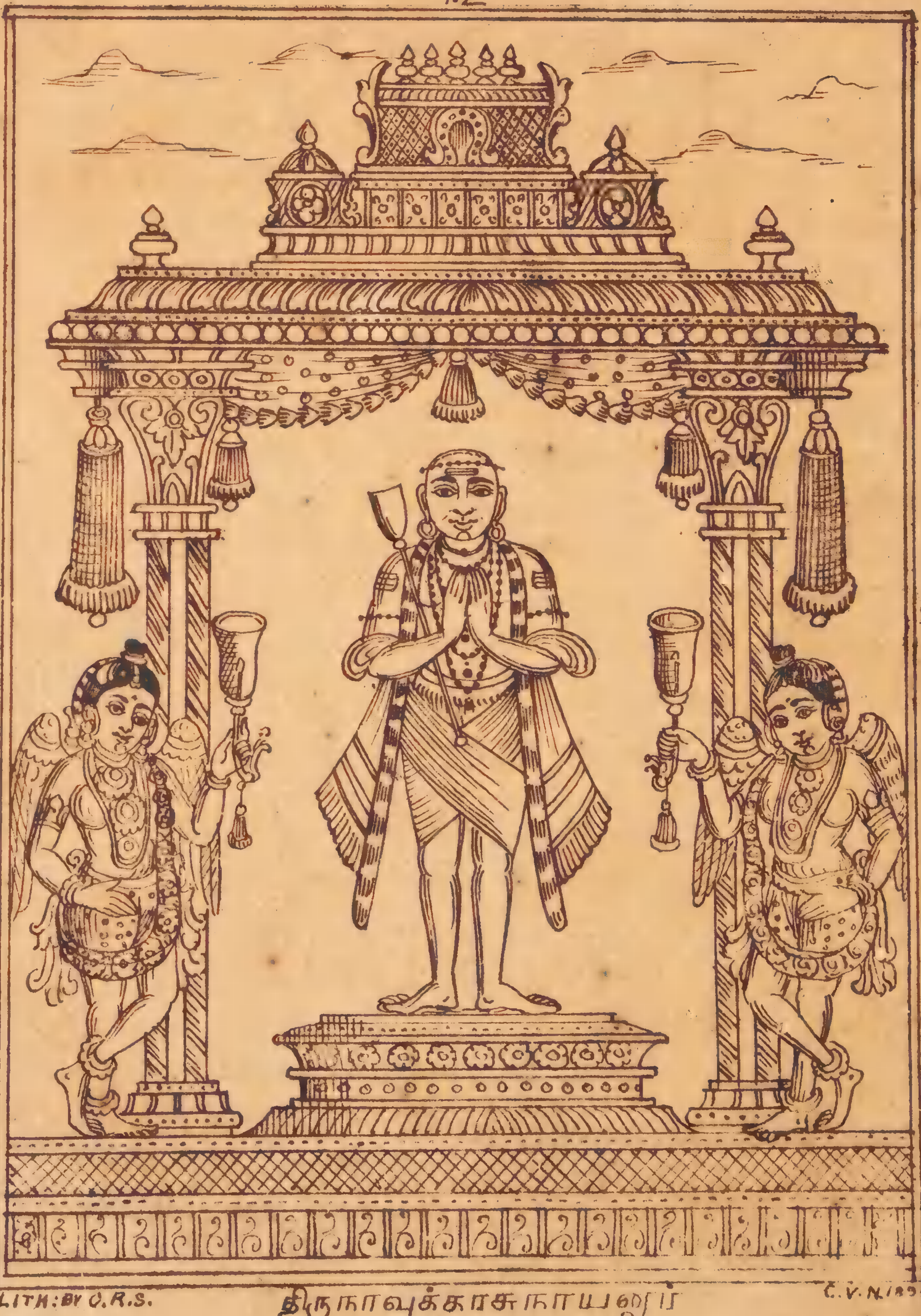
"புத்தர் சமண்கழுக் கையர் பொய்கொளாச்
சித்தத் தவர்க டெளிந்து தேறின
வித்தக நீறணி வார்வினைப் பகைக்
கத்திர மாவன வஞ் செழுத்துமே"

என்னுந் திருப்பாடலையோதி "இப்புத்தனுடைய சிரம் உருண்டு விழும்படி இடியிடித்து விழக்கடவது" என்று சொல்லிய உடனே தலையி லிடிவிழுந் திறந்தனன். மற்றைப் பௌத்தர்களெல்லாம் அஞ்சியோடினர். மீண்டு

மவர்கள் ஒருங்குகூடி தம்மில் சாரிபுத்தனைத் தலைவனாக
க்கொண்டு 'நீங்கள் எங்களோடு மந்திரவாதமின்றித் தரு
க்கஞ்செய்ய வாருங்கள்' என்ன, திருஞானசம்பந்தமூர்
த்திநாயனார் திருக்கூட்டத்துடன் அங்கோர் மண்டபத்தி
லெழுந்தருளினர். சம்பந்தசரணாலயர் சுவாமிக ளுத்தர
வுபெற்றுச் சாரிபுத்தனோடு வாதுசெய்து அவனைவென்று
அவர்க ளனைவரையுஞ் சைவர்களாக்கினர். பிள்ளையார்
அங்கிருந்து புறப்பட்டு மற்றைச் சிவஸ் தலங்கட்குச் செ
ன்று சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு தொண்டைமண்ட
லத்துக்கு வந்து அங்குள்ள காஞ்சீபுர முதலிய ஸ்தலங்
களை வணங்கி ஸ்ரீ காளஸ்திரிக் கெழுந்தருளிச் சிவதரிச
னஞ் செய்துகொண்டு திருவொற்றியூருக் கெழுந்தருளிச்
சுவாமிதரிசனஞ் செய்து அங்கு வீற்றிருக்கையில், திரு
மயிலையில் வைசியகுல திலகராகிய சிவநேச செட்டியா
ருக்குக் கபாலீசர் திருவருளால் ஒரு புத்திரியார் பிறந்து
வளருநாளில் ஒருநாள் மலர்பறிக்கப் பாங்கிமாரோடு நந்
தவனத்திற் சென்று பூப்பறிக்கையில் அரவந்தீண்டி யிற
க்க, மணி மந்திர ஔஷதங்களாலுந் தீராமைகண்டு இவ
ளைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கென்று வைத்திரு
ந்ததனல் தகனஞ்செய்து என்பையும் சாம்பரையும், அவர்
வருமளவுஞ் சேமஞ்செய்து வைப்பேனென்று துணிந்து
அங்ஙனமே தகனஞ்செய்து என்பையும் சாம்பரையும்
ஓர் குடத்திலிட்டு வஸ்திராபரணங்களணிந்து கன்னிமா
டத்தில் பஞ்சணைமேல் வைத்து முன்போல வுபசரித்து

வந்தனர். இவ்வாறு செய்துகொண் டிருக்கையில், ஆளு டைய பிள்ளையார் திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளி யிருப் பதைக் கேள்வியுற்றுப் பரமானந்தமடைந்து அங்குச் செ ன்று சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கித் திருமயிலைக் கெழுந் தருளும்படி விண்ணப்பஞ்செய்ய, அப்படியே பிள்ளை யார் திருமயிலைக் கெழுந்தருளிக் கபாலீசனைத் தரிசித்து வணங்கிச் சிவனேசனைநோக்கி என்புஞ் சாம்பருமிட்ட குடத்தைக் கொண்டுவரக் கட்டளையிட்டு அவ்வங்கத்தை "மட்டிட்ட புன்னையங் கானன் மடமயிலை" என்னும் பதி கமோதிப் பெண்ணாக்கிக் கபாலீசர் சந்நிதானத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு திருவான்மியூர் முதலிய சிவஸ் தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு சீர்காழிக் கெழுந்தருளித் தோணியப்பனைத் தரிசனஞ் செய்துகொண் டிருந்தனர். அங்குச் சிவபாதவிருதயரும் அவர் சுற்றத்தாரும் பிள்ளை யார் திருமுன்புவந்து 'தேவரீர் வைதிகநெறியை விளக் கும்பொருட்டு ஓர் கன்னிகையைத் திருக்கல்யாணஞ் செ ய்தருள வேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க உடன்பட்டுத் திருநல்லூரிலிருக்கு நம்பியாண்டார் நம்பி என்பவருடை ய புத்திரியை வேதவிதிப்படி திருமணஞ்செய்து தீயை வலம்வரும்பொருட்டு எழுந்து அக்கினி சிவபெருமானே என்று திருவுளங்கொண்டு சிவாலயத்துட்சென்று "நல் லூர்ப்பெருமணம்" என்னுந்திருப்பதிகம் பாடியருளினர். சிவபெருமான் திருவுளமகிழ்ந்து "நீயும் உன்மனைவியும் உன்னுடைய விவாகத்தைக் காணவந்தவர்கள் யாவரும்

நு

LITH: BY C.R.S.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

C.V.N. 1895

இச்சோதிக்குள்வந்து நம்மை யடையுங்கள்" என்றருளி அவ்வாலயமுற்றுஞ் சோதியாகி அச்சோதிக்கு ளோர்வாயிலை வகுத்துக்காட்ட, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் "காதலாகிக் கசிந்து" என்னும் நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம் பாடியருளிக் கல்யாணத்துக்கு வந்தவர்களையெல்லாம் "இச்சோதிக்குள் செல்லுங்கள்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளிப் பின்பு திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தம்முடைய பத்தினியார் கையைப்பற்றிக்கொண்டு அச்சோதியை வலம்வந்து அதனுட்சென்று கலந்தனர். பின்பு அந்தச் சோதி மறைந்து பழையபடி ஆலயமாகக் கண்டு மண்ணுலகத்தாரும் விண்ணுலகத்தாரும் வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார்கள்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் சரித்திர முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் சரித்திரம்.

திருமுனைப்பாடிநாட்டில் சிறப்புற்றோங்கிய திருவாமூரில்வேளாளர்குலத்தில் குறுக்கையர்குடியில் தோன்றிய புகழனார்செய்த அருந்தவத்தால் அவர் மனைவியாராகிய மாதினியார் திருவயிற்றில் திலகவதியார் அவதரித்தனர்.

பின்னர் மருணீக்கியார் என்னும் பிள்ளைத் திருநாமமுடைய திருநாவுக்கரசுநாயனர் அவதரித்தனர். இவர்களிருவரில் மருணீக்கியார் சைவாகம முதலிய கலை பயின்றுவருநாளில் சில முதியோர் புகழனரிடத்துவந்து கலிப்பகையா ரென்பவருக்குத் திலகவதியாரைத் திருமணஞ் செய்விக்கத் தரவேண்டும்' என்ன, அவர் அதற்கு உடன்பட்டனர். இச்செய்தியை அம் முதியோர் கலிப்பகையார்க் கறிவிக்க, அவரும் மணஞ்செய்துகொள்ள விருப்பமுற் றிருக்கும்போழ்து, சோழமகாராஜன் சேனதிபதியாகிய கலிப்பகையாரை வடதேசத்துப் பகைமன்னரோடு போர்செய்யும்படி ஏவ, அவர் சேனையுடன் சென்று பகைவரோடு நெடுநாள் யுத்தஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர். அவர் அங்ஙனமிருக்க, இங்குப் புகழனரும் மாதினியாருஞ் சிவபதமடைந்தனர். திலகவதியாரும் மருணீக்கியாரும் தாய்தந்தையர் தேகவியோகமடைந்ததுகண்டு துன்புற்று உறவினர் தேற்றத்தெளிந்து மருணீக்கியார் தாய்தந்தைகட்குச் செய்யவேண்டுங் கருமாதிகளைச் செய்து முடித்திருந்தனர். அங்கு அமர்செய்திருந்த கலிப்பகையார் பகைவரைவென்று புகழ்கொண்டு வீரசொர்க்கமெய்தியதைக் கேள்வியுற்ற திலகவதியார் உயிர்துறக்கக் கருதியபோது மருணீக்கியார் வேண்டுகோளால் அக்கருத்தைவிட்டுச் சிவபெருமான் திருவடிக்கணன்புபூண்டு அந்நெறிக்கண்ணே யிடையறாதொழுகிநின்றனர். இவர் இவ்வாறிருக்க மருணீக்கியார் வீட்டுநெறியை

யடையக்கருதியுஞ் சிவபெருமான் திருவரு ளின்மையின் மெய்ச்சமயமாகிய சைவசமயத்தை விட்டுப் பொய்ச்சமயமாகிய சமண்சமயத்தைக் கைக்கொண்டு அச்சமயநூல்களைக் கற்றுணர்ந்து அவரின் மேம்பட்டுத் தருமசேனரென்னும் பெயர்பெற்று ஒழுகுவதைத், திருவதிகையிற் சென்று சிவவேடம் பூண்டு சிவாலயத்தில் திருவலகிடுதல் திருமெழுகிடுதல் திருமாலைதொடுத்தல் முதலிய திருத்தொண்டு செய்துவாழுந் திலகவதியார் அறிந்து, தம்முடன் பிறந்தவராகிய மருணீக்கியார் பரசமயப் படுகுழியில் வீழ்ந்து கெடுவதை வீரட்டானேசுவரர் சந்நிதியில் நாள்தோறும் விண்ணப்பஞ் செய்யாநிற்க, ஒருநாள் வீரட்டானேசுவரர் திலகவதியார் சொப்பனத் தெழுந்தருளி, 'உன் உடன்பிறந்தவனுக்குச் சூலை நோயை உண்டாக்கி அவனை நாம் ஆட்கொள்ளுகிறோம்; நீ துன்பப்பட வேண்டுவதில்லை' என்று கட்டளையிட்டருளி, அவ்வாறே அவர்க்கந்நோயை உண்டாக்கிய வளவில் அவர் பொறாது தமக்குத்தெரிந்த மந்திரங்களாலும் சமண முனிவர் மந்திரங்களாலும் தடுக்கவும் அது மேன்மேலு முதிர்வது கண்டு இனி யிதற்கென்செய்வோமென்று வருந்தித் திலகவதியாருக் கறிவித்தனர். அவர் 'நாம் அங்குவாரோம்' என்றதை ஏவலாளனால் உணர்ந்து அவனையே துணைப்பற்றிக்கொண்டு ஒருவர்க்குந் தெரியாதுஇராவழிக் கொண்டுசென்று திருவதிகையென்னுஞ் சிவஸ்தலத்திற் சேர்ந்து திலகவதியாரைக்கண்டு வணங்கி, 'தாயே! இச்சூலைநோயால் யான்

படுந் துயரத்திற்கோ ரளவில்லை, இது தீரும்படி நீர் அநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தனர். திலகவதியார் மனமிரங்கிச் சிவபெருமான் திருவருளைப் பலமுறை சிந்தித்துத்தொழுது சகோதரராகிய மருணீக்கியாரை நோக்கி 'நீர் கடைத்தேறும் பொருட்டு வீரட்டானேசுவரர் திருவருளா லுமக் கிந்நோய் நேரிட்டது. ஆதலால், அவரைத் தொழுது துதித்தாலன்றித் தீராது' என்று திருநீறளித்து அணிந்துகொள்ளச்சொல்லிச் சுவாமி சந்நிதானத்திற் கழைத்துக்கொண்டு போகச் சென்று ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கிப் பரமபிதாவாகிய சிவபெருமான் கிருபையால் பதிகம் பாடவேண்டுமென்னும் பேரன்பு தம்முள்ளத்தின்கண் உதிக்க அவ்வாறே "கூற்றாயினவாறு விலக்ககிலீர்" என்னுந்திருப்பதிகம் பாடினர். அங்ஙனம்பாடிய மாத்திரத்தில் அந்நோய் நீங்கப் பேரானந்தமடைந்து சிவபெருமான் திருவருள்இருந்தபடியைக்கருதிப் பரவசமுற்றிருக்கும்பொழுது 'நீ இனிமையாகப் பதிகமோதிய தன்மையால் உனக்கினி நாவுக்கரசு என ஓர் பெயர்வழங்கக் கடவது' என்று அசரீரி வாக்குண்டாக அதுகேட்டு மிகுதியு மகிழ்ச்சியுற்றுப் பசுபதியைப் பலமுறை பணிந்து அன்றுதொட்டுச் சிவவேடம் பூண்டு திருத்தொண்டு செய்திருந்தனர்.

சமணர்கள் இஃதறிந்து இனி நம்முடைய சமயம் பொய்த்தது. அரச னிஃதுணர்ந்தால் அவனுஞ் சைவனாவான், ஆதலால், அவனறிவதற்குமுன்னே நாம் போய் வேறுவ

கையாகத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று தம்முள் ஆலோசி த்து அரசனிடத்துச் சென்று 'தருமசேனர் சைவசமய வி ருப்பத்தால் அதிற் சேரக்கருதிக் கபடமாகத் தமக்குச் சூலைநோய் கண்டதென்றும் அது நம்மந்திரங்களால் தீர வில்லை என்றும் கற்பித்து நம்முடைய சமயத்தை இழிவு படுத்தித் தம்முடைய தமக்கையினிடத்திற்சென்று சைவ ராயினர்' என்று சொல்லினர். அரசன் அதுகேட்டு வெகு ண்டு 'இங்ஙனஞ் சமயத்துரோகஞ் செய்தவனை யாது செய்யவேண்டும்' என, அவர்கள் 'நீற்றறையி லிடவேண் டும்' என்ன, அரசனாணையால் அவ்வண்ணமே செய்யத் தி ருநாவுக்கரசுநாயனார், "மாசில் வீணையு மாலை மதியமும்" என்னும் திருப்பதிகம் பாடிச் சிவபெருமானைத் துதித்து அதனாற் சிறிதும் இடையூறின்றியிருக்க, சமணர்கள் ஏழா நாள் நீற்றறையைத் திறந்து பார்க்கும்போது அவர் தமது திருமேனியில் யாதொரு துன்பமுமின்றி யிருக்கக்கண்டு அதிசயித்து, மீண்டும்பாலில் விடங்கலந்துகொடுக்க அதை யுமுண் டுயிர்வாழ்ந் திருந்தனர். பின்னர் அவரை மிதிக்கும் படி யானையை ஏவினர். அப்போது "சுண்ணவெண் சந் தனச் சாந்து" என்னும் பதிகம்பாடியருள அவ் யானை தி ருநாவுக்கரசு நாயனாரை வணங்கித் தன்மேல் ஏறியிருந்த பாகனையுஞ் சமணரையுங்கொன்று சென்றது. பிறகு சற் றூணிற் கட்டிக் கடலிலிட்டனர். அப்பொழுது மருணீக் கியார் பரமசிவத்தைத் தியானித்து "சொற்றுணைவேதி யன்" என்னும் பதிகம்பாடத்தொடங்கக் கட்டுகளெல்

லாம் நீங்கி அக்கற்றாண் தெப்பம்போல் மிதக்க அதன் மேலிருந்து திருப்பதிகமுற்றும் பாடியருளத் திருப்பாதிரிப்புலியூருக் கடுத்த திருக்கெடிலநதி முகத்துவாரக் கரையிற் சேர்ந்து திருப்பாதிரிப்புலியூருக் கெழுந்தருளி அங்குச் சிவபெருமானை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்து மறுநாள் திருவதிகை வீரட்டானேசுரனைச் சென்று வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிக் கைத்தொண்டு முதலிய திருத்தொண்டு செய்தொழுகுநாளில் சமணவரசனாகிய பல்லவனென்பவன் திருநாவுக்கரசு நாயனாரது உண்மையை உணர்ந்து தானும் சைவனாகிச் சமணர் மடம் ஆலயம் முதலியவற்றை இடித்து ஓர் சிவாலய பிரதிட்டைசெய்து வாழ்ந்தனன்.

பின்பு திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருவதிகை வீரட்டானத்தினின்றும் புறப்பட்டு அருகிலுள்ள சிவாலயங்களனைத்தையுந் தரிசித்துத் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்துத் திருத்தூங்கானை மாடத்திற்சென்று சிவபெருமானைத் தரிசித்து வணங்கி நின்று 'ஐயனே! சமணசமயச் சார்பிலிருந்த இவ்வுடலைப் பொறுத்திருக்க அருவருக்கின்றேன்; ஆதலால், தேவரீருடைய இலச்சினையை அடியேனுடலில் தரித் தருளவேண்டும்' என "வடிவேறு திரிசூலம்" என்னும் பதிகம்பாடித் துதிக்க அவ்வாறே சிவபெருமான் திருவருளால் ஒருவர்க்குந் தெரியாமல் ஓர் பூதம் வந்து சூலக்குறியோடு இடபக் குறியையும் தமது திருத்தோளில் பொறிக்க மகிழ்ந்து துதித்து அங்கிருந்து

புறப்பட்டு மற்றைச் சிவஸ்தலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு அளவிலா அன்பு மேன்மேலும் பெருகச் சிதம்பரத்திற் சென்று சிற்சபையில் ஆநந்த தாண்டவஞ் செய்தருளும் நடேசரைத் தொழுது திருப்பதிகமோதித் துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனரைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்னும் பேராசையோடு செல்லும்போது, அவர் தமது திருக்கூட்டத்துடன் எதிர்வரக்கண்டு வணங்கத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர் 'அப்பரே எழுந்திரும்' என்று தமது திருக்கரத்தாலெடுக்க எழுந்திருந்து அவருடன் சீர்காழியிற் சென்று சிவபெருமானைத் தரிசித்துத் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்துத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனர் திருமாளிகையில் திருவமுதுசெய்து வீற்றிருந்தனர். பின்பு சோழநாட்டின்கணுள்ள சிவாலயங்களைச் சென்று தரிசிக்கவேண்டுமென்னும் ஆவலோடு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனருடன் எழுந்தருளித் திருக்கோலக்காவிற்சென்று சிவபெருமானைத்தொழுது பதிகம்பாடி அங்கிருந்து தனித்துச் சென்று மற்றைச் சிவஸ்தலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு பிறகு திருச்சத்திமுற்றத்திற் சென்று சிவபெருமானைப் பலமுறை பணிந்து 'கூற்றன்வரு முன்னமே அடியேன் முடியில் தேவரீர் திருவடி சூட்டவேண்டும்' எனத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர். சுவாமி "திருநல்லூர்க்கு வருக" வென, அவ்வாறே யங்குச்சென்று ஆலயத்தில் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ் செய்து நின்றபொழுது எம்

பெருமான் திருவடி சூட்ட, திருப்பதிகம்பாடித் துதி த்து அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திங்களூரிற்சென்று தம் மிடத் தன்புள்ள அப்பூதிநாயனுரைக்கண்டு மகிழ்ந்து அவரது வேண்டுகோளால் அவர் திருமனையில் திருவமுது செய்ய வுடன்பட்டமையால் அந்நாயனுர் மனைவியார் திருவமுது சமைத்து மூத்த திருநாவுக்கரசென்னும் புத ல்வனை நோக்கி 'நீசென்று வாழையிலை கொய்துவருக என்று ஏவ, அப்புதல்வன் சென்று வாழையிலை யறுக்கும் பொழுது சர்ப்பந் தீண்டிற்று. அவன் கொய்த இலையைக் கொண்டுவந்து தாய்கையிற்கொடுத் திறந்தனன். அவர் கள்கண்டு விஷந்தீண்டி யிருக்கலாமென்று தமக்குள் குறிப்பாலறிந்து அவ் வுயிர்நீங்கியவுடலை மறைத்துத் திரு நாவுக்கரசு நாயனரிடத்துச் சென்று 'திருவமுதுகொள்ள எழுந்தருளவேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தனர். அவ ரஃ துணர்ந்து தேவாரமோதிப் புத்திரனைப் பிழைப்பித்து அப்பூதி நாயனருடன் திருவமுதுசெய்து அங்கிருந்து புற ப்பட்டுத் திருவாரூரிற்சென்று திருக்கோயிலுட் புகுந்து வன்மீகநாதரைப் பதிகம்பாடித் துதித்துத் திருப்புகலூர் க்கு வருகையில் அங்கு முன்னரே எழுந்தருளியிருந்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர் கேள்வியுற்று எதிர் கொண்டுவர இருவருங்கண்டு வணங்கித் திருப்புகலூரை ச்சேர்ந்து சிவதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகமோதி முருக நாயனர் திருமடத்தில் எழுந்தருளித் திருவமுதுசெய்து திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனர் திருவாரூர்க் கெழுந்

தருள, திருநாவுக்கரசுநாயனர் அங்குள்ள மற்ற சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு மீண்டுந் திருப்புகலூரில் முருகநாயனர் திருமடத்தில் வீற்றிருக்கத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனரும் அங்கெழுந்தருளினர். பின்னர் இவ்விருவர்களும் திருவீழிமிழலையிற் சென்று சிவதரிசனஞ்செய்து தேவாரமோதித் துதித்து அங்கிருக்கும் பொழுது, கால மழையின்றிப் பஞ்சமதிகரிக்கச் சிவபெருமான் திருவுள மிரங்கித் தம்மடியார்க்குப் படிக்காசு கொடுத்தருள, அதனல் அச் சிவனடியார்கள் இடைவிடாது வருகின்ற யாவர்க்கும் அமுது படைத்துக்கொண்டிருந்து பிறகு திருமறைக்காடென்னுந் தலத்திற்சென்று தேவர் பூசித்துச் சாத்திய திருக்கதவு திறக்கும்படி, "பண்ணினேர் மொழியாளுமை பங்கரோ" என்னுந் திருப்பதிகமோதிப் பின்னர்ச் சோழநாட்டின்கண்ணும் நடுநாட்டின்கண்ணு முள்ள சிவஸ்தலங்க ளனைத்தையுந் தரிசித்து வணங்கித் தொண்டைநாட்டிற் கெழுந்தருளி அங்குள்ள காஞ்சி முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு திருக்காளத்திமலைக் கெழுந்தருளிச் சிவபெருமானைத் தரிசிக்கும்பொழுது ஸ்ரீகைலாசந் தரிசனமாக அங்கிருந்து புறப்பட்டு ஸ்ரீமல்லிகார்ச்சுன மென்னுந் தலத்திற் சேர்ந்து சிவபெருமானைத் தரிசித்துத திருப்பதிகமோதித் துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு வடக்கு நோக்கிச் சென்று கங்கைக்கரை சேர்ந்து காசி விசுவநாதனைத் தரிசித்து வணங்கி அங்குத் தம் பரிசனங்களை நிறுத்தித்

தாம் தனியே இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் நடந்து காடு மலை காறு யாவுங் கடந்து பாலைவனத்திற் செல்லும்பொழுது அதன் வெப்பத்தாற் கால்கள் பரடுவரையினும் கைகள் மணிக்கட்டு வரையினுந் தேய நடக்கச்சத்தியற்றுப் பின்னர் மார்பால் தவழ்ந்தும் புரண்டுஞ் சென்று அதற்குஞ் சக்தியின்மையால் மூர்ச்சித்துக் கிடக்க, சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கி இவ்வுலகத்தின் கணுள்ள ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டுத் திருப்பதிகம் பாடியருள வேண்டுமென்னுங் கருத்தால் திருக்கைலாயத்திற்கு வரக் கட்டளையிட் டருளாது ஓர் பிராமண வடிவங் கொண்டு திருநாவுக்கரசு நாயனுர்க்குமுன் னெழுந்தருளி "நீரிங்ஙனம் வருந்திய தென்னை" என, அப்பொழுது சிவபெருமான் கிருபாநோக்க வீக்ஷண்ணிய விசேஷத்தால் திருநாவுக்கரசுநாயனுர் சற் றுணர்வுற்று அம்மறையவனைநோக்கித் 'திருக்கைலாச தரிசனஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் பேராசையா லிங்ஙனம் வந்தேன்' என்ன, அதற்கு அவ்வந்தணர் 'திருக்கயிலாச தரிசனம் மானிடர்களுக்குக் கிடைக்கத்தக்கதோ' என, 'இவ்வுடல் எவ்வகை யாலும் அழிவது ஆகையால் கைலாச தரிசனஞ் செய்தாலொழிய மீளேன்' என்றனர். அவரது மனவுறுதியை நன்குணர்ந்த சிவபெருமான் அப் பிராமணவுருக் கரந்து அறவடிவாகிய இடபவாகனத்தின்மேல் பார்வதிசமேதராய்த் தோன்றி "நாவுக்கரச எழுந்திரு" என்று திருவாக்கருளிய வளவில் திருநாவுக்கரசுநாயனுர் திருமேனி முன்போலப் பழுதி

குலச்சிறைநாயனாரும் ... 'சிவபெருமானே! அ...ர்கெடு
...லாச தரிசனந் தந்தருள வேண்டும்' எ...
மாறநா... ...லிவாறாகத் தோத்திரஞ் செய்தனர். சுவாமி எழுந்தருளி
யபோது உண்டாகிய தடாகத்தைக்காட்டி "இதில் முழு
கித் திருவையாற்றிற் சென்றால் அங்குக் கைலாச தரி
சனஞ் செய்வாய்' என, அவ்வண்ணமே அத்தடாகத்தில்
மூழ்கித் திருவையாற்றில் ஓர் தடாகக்கரையிலேறிச் சிவ
பெருமான் சந்நிதானத்திற் சென்று நந்திதேவர் முதலிய
பிரமதகணங்களும், முனிவர்களும், இந்திராதி தேவர்க
ளும் வந்து நெருங்கியிருக்கவும், தேவதுந்துபி முழங்க
வும், நான்கு வேதங்களும் கோஷிக்கவும், பார்வதி சமே
தராயெழுந்தருளியிருக்கும் கைலாசபதியைக்கண்டு தரி
சித்து வணங்கி ஆநந்த பரவசராய்த் திருப்பதிகம்பாடித்
துதித்துப் பின்பு அக்காட்சிபோய்ப் பழையபடி ஆலயமா
யிருக்கக்கண்டு மனவருத்தமடைந்து இன்னுமுள்ள சிவ
ஸ்தலங்களனைத்தையுஞ் சென்று தரிசிக்கவேண்டுமென்
னும் பேரன்பினால் திருப்பூந்துருத்தி என்னும் சிவஸ்
தலத்திற் கெழுந்தருளிச் சிவதரிசனம் பண்ணித் திருப்
பதிகம்பாடித் துதித்துக் கைத்தொண்டுஞ் செய்து அங்
கோர்மடாலயம் கட்டுவித்து அதில் வீற்றிருந்து காலங்
கள் தோறுந் தவறாது சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருக்
கையில் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார் மதுரைக்
கெழுந்தருளிச் சமணரை வாதில்வென்று மீண்டும் சோ
ழவளநாட்டிற்கு வரும்போது திருநாவுக்கரசுநாயனாரைக்

தாம் தனிவேண்டு மென்னும் ஆ இடைவிடாமல் நடந்து காடு மஜேந்தருள, அதைத் திருநாவுக்கரசுநாயனாக்கிற் செல் லும்பிறருவரு மறியாது சென்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் எழுந்தருளிய முத்துச்சிவிகையைத் தமது அரு மைத் திருத்தோளால் தாங்க, அதைத் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார் அறியாமையால் 'அப்பர் எங்கு' என்ன, "அடியேன் தேவரீர் முத்துச்சிவிகையைத் தாங்கும் பெரு வாழ்வு பெற்றுளன்" என்ன, அம்மொழி தங் திருச்செவி யில் புகுமுன் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார் விரை விற் சிவிகையை விட்டிறங்கித் திருநாவுக்கரசுநாயனா ரைப் பணிய, அவ ரதற்குமுன்னரே வணங்கக்கண்ட சிவனடியார்க ளனைவரும் அவ்விருவர்களையுந் தொழுது அடங்கா மகிழ்ச்சியா லாரவாரித்தனர். பிறகு திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரும் திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் ஆலயத்திற் கெழுந்தருளிச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திரு மடத்திற்போய் இருவரும் அளவளா யமர்ந்திருக்கையில் மதுரையில் நடந்த செய்திகளெல்லாவற்றையும் திருக்கூ ட்டத்தார் கூறக்கேட்டு ஆனந்தமடைந்தது மன்றிக் குல ச்சிறைநாயனார் மங்கையர்க்கரசியார் ஆகிய இவர்களு டைய சிவனேசமிகுதியைத் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருவாய் மலர்ந்தருளக்கேட்டுப் பரவசமடை ந்து உடனே தாமும் மதுரைக் கெழுந்தருளிச் சொக்க நாதரையும் அங்கயற்கண் ணம்மையையும் தரிசித்துத் திருப்பதிகம் பாடித் துதித்திருக்கையில் மந்திரியாராகிய

குலச்சிறைநாயனாரும் பாண்டியராசராகிய நின்றசீர்நெடு மாறநாயனாரும் வந்துவணங்க மகிழ்ந்து அவர்க்கினிய வசனங்கள் சொல்லிப்போக்கி அங்கிருந்து புறப்பட்டு இடையிலுள்ள சிவஸ்தலங்களைத் தரிசித்து இராமேச் சுரத்துக் கெழுந்தருளி இராமேச்சுரரைத் தரிசித்துப் பதிகம்பாடி யங்குச் சிலநாள்வரையி லிருந்து மீண்டும் சோழவளநாட்டிற் கெழுந்தருளித் திருப்புகலூரிற் சென்று சிவபெருமானைத் தரிசித்து வணங்கி அங்கு உழைவாரத்தாற் கைத்தொண்டுசெய்து வாழுநாளில் பரமகாருண்யராகிய சிவபெருமான் திருநாவுக்கரசுநாயனாரது பக்திமிகுதியை உலகத்தின்கணுள்ள ஆன்மகோடிகளுக் கறிவிக்கும்பொருட்டு அவர் உழைவாரப்படையாற் செதுக்கு மிடங்களிலெல்லாம் பொற்குவையும் நவமணிக் குவையுமாகச் செய்தருள, அவற்றை ஓடுங் கற்களுமாக மதித்துத் திருவலகிட் டெறியப் பின்பு அவரை மயக்கும்படி அரமகளிரை ஏவ, அவர்களங்ஙன மெய்தி மயக்க, அதுகண்டு திருநாவுக்கரசு நாயனார் வினையைக்குறித்து "உம்மாலிங் கென்னகுறை யுடையேனென்" என்னுந் திருத்தாண்டக மோதியருள, அம்மாதர்கள் இவரை மயக்குவது நம்மா லாவது அன்றென்று கருதிப்போயினர். பின்பு திருநாவுக் கரசுநாயனார் அத்தலத்திலேயே சிவபெரு

மாலை இடையறாது தரிசனஞ் செய்து பதிகம் பாடிச் சாத்தி வாழுநாளில் ஓர்நாள் "எண்ணுகே னென்சொல்லி யெண்ணுகேனே" என்னுந் திருத்தாண்டகமோதிச் சிவானந்தாதீதராய்ச் சிவபெருமான் திருவடிநீழலிற் சேர்ந்தருளினர்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் சரித்திர முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சரித்திரம்.

திருக்கயிலாசமலையில் பார்வதியாரோடு எழுந்தருளி யிருக்குஞ் சிவபெருமானுடைய மெய்த்தொண்டர் அறுபத்துமூவரில் ஒருவராகிய ஆலாலசுந்தரர் என்பவர் ஒருநாள் அப் பரமபதிக்குப் பூமாலைதொடுத் தணிதற்பொருட்டு மலர்கொய்தற்குத் திருநந்தனவனத்திற் சென்றபோது, உமாதேவியார்க்கு மலர்மாலைகட்டிச் சாத்துதற் கவ்வனத்திற் பூப்பறித்துநின்ற அவருடைய சேடியர்களாகிய அனிந்திதை கமலினி என்னும் பெயருடைய பெண்கள் இருவர்மேல் இச்சைகொண்டார். அவர்களும் ஆலாலசுந்தரரைக்கண்டு அவர்மேல் ஆசைகொண்டார்

சுந்தர மூர்த்திநாயனார்

C.V.N.

கள். பின்பு ஒருவாறு மனத்தை மீட்டுக்கொண்டு ஆலால சுந்தரர் சிவசந்நிதானத்திற்கும் சேடியர்கள் தாயார் சந்நிதிக்குஞ் சென்றனர். சர்வாந்தரியாமியாகிய கைலாசபதி ஆலால சுந்தரரைநோக்கி "நீ பெண்கள்மேல் விச்சை கொண்டமையால் தட்சிண பூமியில் மானிடதேக மெடுத்து அப்பெண்களோடுகூடி யின்ப மநுபவிப்பாயாக" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளக்கேட்டு, ஆலாலசுந்தரர் நடுநடுங்கிச் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ் செய்து எழுந்து நின்று அஞ்சலியஸ்தராய் 'கருணைக்கடலே, மனிதனாய்ப் பிறந்து சமுசார சாகரத்தில் மூழ்கிச் செய்வ தின்னது தவிர்வதின்னது என்றறியாது மயங்கும் பொழுது தேவரீர் என்னைத் தடுத்தாட் கொள்ள வேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, சிவபெருமான் அதற்குத் திருவுளமிசைந்தனர்.

அவ்வாறே ஆலாலசுந்தரர் புண்ணியபூமியாகிய பரத கண்டத்தில் தென்தேசத்தில் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருநாவலூரில் ஆதிசைவப் பிராமணகுலத்தில் சடையனாருடைய, கற்புக்கிருப்பிடமாகிய இசைஞானியார் திருவயிற்றில் அவதரித்து நம்பியாரூரர் என்னும் பிள்ளைத் திருநாமம் பெற்று ஒருநாள் வீதியில் சிறுதேருருட்டி விளையாடுகையில் அந்நாட்டரசராகிய நரசிங்க முனையரையர் கண்டு சடையனார் சம்மதத்தின்மேல் அப்பிள்ளையைத் தம் மாளிகைக்கு எடுத்துக்கொண்டுபோய் அபிமான புத்திரராகப் பாவித்து வளர்க்க வளர்ந்தாராயினும், பிரா

மண குலத்துக் குரிய ஒழுக்கமுடையராய்த் தக்கபருவத்தில் உபநயனஞ் செய்யப்பெற்று வேதாகம முதலிய சகல சாஸ்திரங்களினும் வல்லவராய்த் திருமணஞ் செய்துகொள்ளுதற்குரிய பருவத்தை யடைந்தனர். அதுகண்டு தந்தையாராகிய சடையனார் தம்மரபுக்கேற்ற புத்தூரிலுள்ள சடங்கவி சிவாசாரியாரிடத்தில் அவர் புத்திரியைத் தம் புத்திரருக்கு மணம்பேசச் சில முதியோரை அனுப்பினார்; அவர்கள் சடங்கவி சிவாசாரிய ரிடத்திற்சென்று பேசி அவர் உடன்பட்ட செய்தியைச் சடையனார்க் கறிவித்தனர். அப்பொழுது சடையனார் மனமகிழ்ந்து விவாக சுபதினமுகூர்த்தம் நிச்சயித்துத் தம் ஞாதிகள் முதலிய உறவினரையும், நட்பினர் யாவரையும் திருமணவோலை போக்கி வரவழைத்தனர். பின்பு நம்பியாரூராராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருமணக்கோலம்பூண்டு குதிரையிலேறிச் சகல சம்பிரமத்தோடு புத்தூரில் சடங்கவியார் வீட்டில் திருக்கல்யாணப் பந்தர்க்கு முன்சென்று குதிரையினின்றிழிந்து உள்ளேபோய் ஆசனத்திருந்தனர். அப்பொழுது சிவபெருமான் தாம் திருக்கைலாசத்தில் ஆலாலசுந்தரர்க்குத் திருவாக்களித்தபடி ஓர் வயோதிகப்பிராமண வடிவங்கொண்டு அந்தக் கல்யாணப் பந்தலில் எழுந்தருளிநின்று அங்குள்ளார்க் கெதிரில் நம்பியாரூரரை நோக்கி 'உனக்கும் எனக்கும் ஒரு வழக்கிருக்கிறது, அது தீர்ந்தபிறகுதான் நீ விவாகஞ் செய்துகொள்ள வேண்டும்' என்றனர். நம்பியாரூரர் 'உமக்கும் எனக்கும்

மூழ்கித் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்துநின்றார். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்திநாயனார் கேட்கும்படி தியாகராசப்பெருமான் திருவருளால் 'நாமுனக்குத் தோழரானோம், முன்னே நாமுன்னையாட்கொண்ட விவாக காலத்தில் நீ கொண்டிருந்த மணக்கோலத்தை என்றும் பூண்டு விளையாடுவாயாக' என்று ஒரசரீரிவாக்கு எழுந்தது. அது கேட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனார் ஆநந்தபரவசராய்த் தொழுது துதித்துப் புறம்போந்து அன்றுதொட்டு அடியார் யாவரும் **தம்பிரான்தோழர்** என்று சொல்லிக்கொள்ளத் திருமணக்கோலம்பூண்டு நாள்தோறும் வன்மீக நாதனைத் தரிசனஞ் செய்துகொண் டங்கிருந்தனர்.

இதுநிற்க, முன்னே திருக்கயிலாச மலையில் இருக்கும் பார்வதியாருடைய பாங்கிய ரிருவரில் ஒருவராகிய கமலினி என்பவர் அத் திருவாரூரில் உருத்திரகணிகையர் குலத்தில் பிறந்து, பரவையார் என்னுந் திருப்பெயர் பெற்று, மங்கைப்பருவ மடைந்து, அவரும் தோழிமாரோடு தினமும் ஆலயத்துட் சென்று, சிவதரிசனஞ் செய்துவருவார். ஒருநாள் தரிசனஞ் செய்யப் போம்பொழுது அங்குப் பரிசனத்தோடு சிவதரிசனத்துக் கெழுந்தருளிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கண்டு ஆசைகொண்டு 'தாம் அவரை விவாகஞ்செய்து கொள்ளவேண்டும்' என்று சுவாமி சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பஞ் செய்தருளினர். சிவபெருமான் அவர் விண்ணப்பத்தைத் திருவுளங்கொண்டு பரவையாரைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்குத் திருமணஞ்

செய்து கொடுக்கும்படி அடியார்களுக்குக் கட்டளையிட்டருள, அவர்க ளப்படியே சுந்தமூர்த்திநாயனார்க்குப் பரவையாரை விதிப்படி விவாகஞ் செய்து கொடுத்தார்கள் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பரவையாரைக்கூடி வாழ்ந்திருக்கும் நாளில் ஒருநாள் சிவதரிசனத்துக் கெழுந்தருளும் போது தேவாசிரய மண்டபத்தில் சேர்ந்திருந்த சிவனடியார்களைக் கண்டு அவர்கண்மேல் பத்திமிகுந்து 'நானிவர்களுக் கடியனுகுநாள் எந்நாள்' என்று கருதிச் சுவாமிதரிசனத்துக்குத் திருக்கோயிலுக்குட் சென்றனர். அவர் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டுத் தியாகராசப்பெருமான் அவர்க்குக் காட்சிகொடுத்தருளி 'நீ நம் மடியார் மேற் பதிகம் பாடுவாயாக' என்று திருவாய்மலர்ந்தருள சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வணங்கி 'சுவாமி! அடியவர்கள் வரலாறு இன்னதென்றும் அவர்கள் தன்மை இன்னதென்றுஞ் சிறிதும் அறியாத யான் எப்படிப் பாடுவேன், அவர்களைப்பாடுஞ் சக்தியைத் தேவரீரே அடியேனுக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தார். சிவபெருமான் அதற்கிசைந்து தமது அருமைத் திருவாக்கால் "தில்லைவா ழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்" என்று அடி எடுத்துக்கொடுத்து மறைந்தருளினர். அதுகண்டுசுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாசிரய மண்டபத்தை யடைந்து அவ்வடியவர் யாவர்க்குந் தனித்தனியே அடியேன் அடியேன் என்று திருத்தொண்டத் தொகை என்னுந் திருப்பதிகம்பாடி அவர்களை வணங்கினர்.

பின்பு சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சிலநாளங்கிருந்து அதற்குச் சமீபத்திலுள்ள திருக்கோளிலி என்னும் ஸ்தலத்துக்கெழுந்தருளி ஆலயத்துட்சென்று சிவபெருமானை வணங்கி 'வேளாளராகிய குண்டையூர்க்கிழார் கொடுத்த நெற்குவியலைத் திருவாரூரிற் சேர்ப்பிக்கக் கிருபைசெய்ய வேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவாக்கினையாற் பூதங்கள் குண்டையூரிலிருந்த நென்மலையை எடுத்துச்சென்று பரவையார் திருமாளிகையிலும் மற்றிடங்களிலும் நிறைத்தன. சுந்தரமூர்த்திநாயனார் மீண்டுந் திருவாரூர்க்குச் சென்று வன்மீகநாதரைத் தொழுது துதித்துப் பரவையார் திருமாளிகையிற் சேர்ந்து நிகழ்ந்த செய்தியைச்சொல்லிச் சிலநாளங்கிருந்து கோட்புலிநாயனார் வேண்டுகோளால் திருநாட்டியத்தான்குடிக்கு எழுந்தருளியபொழுது அந்நாயனார் எதிர்கொண்டுவந்து வணங்கித் தம்முடைய வீட்டுக்கழைத்துப்போய் ஆசனத்திலிருத்தி அருச்சனை செய்து திருவமுதுசெய்வித்து வணங்கித் தம்முடைய புத்திரிகளாகிய சிங்கடி, வனப்பகை என்னும் இருவரையும் கொண்டுவந்து வணங்குவித்துத் தாமும் வணங்கி 'அடியேன் பெற்ற இப்பெண்களை அடிமையாகக் கொண்டருளவேண்டும்' என்ன, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அப்பெண்களைப் புத்திரிகளாகப் பாவித்தருளிச் சிவாலயத்துட் சென்று சிவபெருமானை வணங்கி "பூணணவதோரரவம்" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடி அப்பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பில் கோட்புலி நாயனாரைச் சிறப்பித்துச்

சிங்கடியாருக்குத் தம்மைப் பிதாவாகக் கருதினமையால் தம்மைச்"சிங்கடியப்பன்" என்று வைத்தருளினர். பின்பு அவ்விடத்திநின்றும் எழுந்தருளித் திருவலிவலத்திற் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு மீண்டும் திருவாரூர்க்குச் சென்று வன்மீகநாதரை வணங்கிக்கொண்டு பரவையார் வீட்டிலிருந்தனர். இருக்கும் நாளில் பங்குனி உத்திரத் திருவிழா சமீபிக்கவும், பரவையார் திருவிழாச் செலவிற்குக் கொடுப்பதற்குப் பொருள் கொண்டுவரும் பொருட்டுத் திருப்புகலூரைச் சேர்ந்து ஆலயத்துட் சென்று சுவாமியை வணங்கிப் பதிகம்பாடிச் செங்கல்லைப் பொன்னுக்கித்தரப் பெற்று அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருவாரூரை யணைந்து பரவையார்வீட்டி லெழுந்தருளினர்.

அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருநன்னிலம் முதலிய சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருமுதுகுன்றத்தைச் சேர்ந்து சிவதரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடியபோது சுவாமி பன்னீராயிரம் பொன் கொடுத்தருள, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் வணங்கிநின்று, 'தேவரீர் கொடுத்தருளிய பொன்னெல்லாம் திருவாரூரில் உள்ளவர் யாவரும் அதிசயிக்கும்படி அங்கே வரச்செய்யவேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க, அப்பொழுது எம்பிரானுடைய திருவருளால், 'சுந்தரமூர்த்தி! நீ இந்தப்பொன் எல்லாவற்றையும் மணிமுத்தாநதியிலிட்டுத் திருவாரூர்த் திருக்குளத்தி லெடுத்துக்கொள்' என்று அசரீரிவாக் கெழுந்தது. அதுகேட்டுச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் மச்சம்வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு

பொன்னனைத்தையும் மணிமுத்தாநதியிலிட்டு 'அன்று என்னைத் தடுத்தாட்கொண்ட திருவருளை இதிலறிவேன்' என்று சிதம்பரத்துக்கெழுந்தருளக்கருதி வழிக்கொண்டு இடையிலுள்ள திருக்கடம்பூரை வணங்கித் தில்லையைச் சேர்ந்து நடேசரைத்தொழுது பதிகம்பாடித் துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருக்கருப்பறியலூர் முதலிய பல சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு மீண்டுந் திருவாரூர்க்கெழுந்தருளி வன்மீகநாதனைப் பணிந்து பரவையாருடன் மனமகிழ்ந்திருக்குநாளில் ஒருநாள் பரவையாரைநோக்கி 'எனக்குத் திருமுதுகுன்றர் கொடுத்தருளிய பொன்னையெல்லாம் மணிமுத்தாநதியிலிட்டுவந்தேன். இப்போது இத்தலத்தில் திருக்கோயிலுக்கு மேற்கிலுள்ள குளத்திற்போய் அவரது திருவருளால் எடுத்துக்கொண்டு வருவோம் வா' என்றனர். பரவையார் இது என்ன அதிசயமென்று தமக்குள்தாமே எண்ணிக்கொண்டு கூடவர, அக்குளத்தருகிற் சென்று பரவையாரைக் கரைமேல் நிறுத்தித் தாம் வன்மீகநாதனை வணங்கித் துதித்துக் குளத்திலிறங்கித் தடவிப்பார்த்தனர். பொன் அகப்படாமையால் மனம்வருந்தித் திருப்பதிகம் பாடிச் சிவபெருமான் திருவருளால் வந்தெழுந்த பொற்றிரளை வாரியெடுத்து ஆட்களிற் சுமத்தி அனுப்பிவிட்டுத் தாம் திருக்கோயிலுட்சென்று வன்மீகநாதனைப்பணிந்து துதித்து வீட்டுக்குச்சென்று பரவையாரோடு மகிழ்ந்திருக்குநாளில் சிவஸ்தலயாத்திரைபண்ண விருப்பமுற்றுத்

திருநள்ளாறு முதலியவற்றை வணங்கிக்கொண்டு திருக்கருகாவூர்க்குச் சமீபத்தில் வரும்பொழுது வன்தொண்டர் பசி தாக முதலியவற்றால் மெலிந்துவருகிறாரென்று சுவாமி திருவுளமிரங்கித் தண்ணீருங் கட்டமுதுங் கொண்டுவந்து வெயில்வெப்பத்தைத் தணிக்கும்பொருட்டு அங்கு ஒருபக்கத்தில் ஒரு தண்ணீர்ப்பந்தரையுண்டாக்கித் தாம் ஒரு பிராமணவேடம்பூண்டு களைத்துவருகின்ற சுந்தரமூர்த்திநாயனாரைநோக்கி 'மிகவும் பசித்திருக்கின்றீர் என்னிடத்தில் பொதிசோறிருக்கின்றது, அதையுண்டு தண்ணீர்குடித்து இளைப்பாறும்' என்று சொல்லியருளினர்; சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதற்கிசைந்து கட்டமுதைவாங்கி அடியாரோடு அமுதுசெய்து தண்ணீரருந்திப் பரிசனங்களோடு நித்திரைசெய்தனர்; ஐயர் தண்ணீர்ப்பந்தரோடு மறைந்தருளினார். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் துயிலுணர்ந்து ஐயரைக் காணாமையால் ஆச்சரியமடைந்து "இத்தனையாமாற்றமறிந்திலன்" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடித் திருக்கருகாவூரைச்சேர்ந்து சிவதரிசனஞ்செய்து அதை அகன்று வழிக்கிடையிலுள்ள சிவஸ்தலங்களையெல்லாம் வணங்கிக்கொண்டு திருக்கழுக்குன்றிற்போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருக்கச்சூருக்கெழுந்தருளி ஆலக்கோயிலுள்ளேசென்று சிவதரிசனஞ்செய்து புறத்தில்வந்து அமுது செய்யுங் காலமாகியும் அமுதுசெய்துபடைக்கும் பரிசனங்கள் வாராமையால் மிகுந்த பசியோடு மதிற்புறத்தி லிருந்தனர்.

அப்பொழுது சிவபெருமான் ஒரு பிராமணராகி அருகிற் சென்று 'நீர் மிகப் பசியோடிருக்கின்றீர், நான் உமக்குப் பிராமணர்வீட்டில் அன்னம் யாசித்துக்கொண்டு வருகிறேன், நீர் அப்புறம் போகாமல் இங்கேயிரும்' என்று சொல்லிப்போய் அப்படியே யாசித்துக்கொண்டு வந்து கொடுத்தனர். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தம்முடன் வந்த தொண்டர்களோடு உண்டு மகிழ்ந்தனர். உடனே அவ் வையர் மறைந்தருளினதைக்கண்டு அவர் சிவபெருமானேயென்று துணிந்து, 'இந்த நடுப்பகலில் திருவடி வருந்த அடியேன்பொருட்டு எழுந்தருளிய பெருங்கருணையை என்னென்றுபுகழ்வேன்' என்று மனமுருகித் தோத்திரஞ்செய்து, அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டுக் காஞ்சீபுரத்திற்சென்று திருவேகாம்பரத்தையடைந்து, காமாட்சியம்மையா லருச்சிக்கப்பட்ட ஏகாம்பரநாதனை வணங்கி, அங்கிருந்து புறப்பட்டு இடையிலுள்ள சிவஸ்தலங்களையெல்லாந் தொழுதுகொண்டு, திருக்காளத்திமலைக்குச்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருவொற்றியூரிற்போய்ப் பதிகம் பாடிச் சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண் டங்கிருந்தனர்.

முன் திருக்கயிலாசகிரியில் சுந்தரமூர்த்திநாயனார்மேல் ஆசைகொண்ட தோழிமா ரிருவரில் ஒருவராகிய "அனிந்திதையார்" என்பவர் ஞாயிறு என்னும் ஊரில் வேளாளரிற்சிறந்த ஞாயிறுகிழார் என்பவருக்குப் புத்திரியாராகத் திருவவதாரஞ்செய்து சங்கிலியார் என்னுந் திருநாமம்

பெற்றுத் திருவொற்றியூரை யடைந்து திருக்கோயிலில் திருத்தொண்டுசெய்தொழுகுநாளில் ஒருநாள் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சங்கிலியாரைக்கண்டு ஆசைகொண்டு சுவாமி சந்நிதானத்திற் சென்றுவணங்கி, சங்கிலியாரைத் தமக்குத் தந்தருளும்படி பிரார்த்தித்துக் கோயிலின்புறத்தில் ஓரிடத்தில் மனக்கவலையோடிருக்க, அப்பொழுது சிவபெருமான் சுந்தரமூர்த்திநாயனாருக் கெதிரிற்போய்ச் 'சங்கிலியை உனக்குத் தருகிறோம் நீகொண்ட கவலையை ஒழிப்பாயாக' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, உடனே கன்னிமாடத்திற் கண்வளரும் சங்கிலியார் சொப்பனத்திற் றோன்றிச் 'சங்கிலியே! நம்மிடத்து மிகுந்த பத்தியையுடைய சுந்தரன் தனக்கு மனைவியாக உன்னைத்தரும்படி என்னைப்பிரார்த்தித்தான், நீ அதற் குடன்படவேண்டும்' என்றார். அதற்குச் சங்கிலியார் 'சுவாமீ! அடியேன் தேவரீருடைய திருவாணையைச் சிரமேற் கொண்டேன், அவ்வாறே நாயனாருக்கே மனைவியாதற் குரியேன் ஆயின் அவர் திருவாரூரிலே மிகுந்த சந்தோஷத்தோடு வசிக்கின்றவர் என்பதைத் தேவரீர் திருவுளங் கொண்டருளும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். சுவாமி அதுகேட்டுப் 'பெண்ணே! சுந்தரன் உன்னைப்பிரியேனென்று சபதஞ் செய்துதருவான்' என்று சொல்லிச் சுந்தரமூர்த்திநாயனாரிடத்துவந்து 'நான் உன்னைப்பிரியேன் என்று நீ அவளுக்குச் சபதஞ்செய்துகொடுத்தால்தான் அவள் உடன்படுவாள்' என்றனர். 'ஆயின் அவ்வாறே செய்து கொடு

க்கிறேன் தேவரீர் அப்பொழுது திருக்கோயிலி லிராது மகிழின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கவேண்டும்' என்றனர். அதற்குச் சிவபெருமான் இசைந்தருளி மீண்டுஞ் சங்கிலியாரிடத்திற்சென்று 'சுந்தரன் உனக்குச் சபதஞ்செய்து கொடுக்க இசைந்திருக்கிறான்; அவன் ஆலயத்திற் சபதஞ் செய்யவந்தால் மகிழடியிற்செய்யும்படி கேள்' என்று மறைந்தருளினார். பின்பு சங்கிலியார் திருப்பள்ளியெழுச்சிக்குப் பூமாலைதொடுக்கத் தோழியரோடு திருக்கோயிலுக்குட்செல்ல, அவருக்குச் சபதஞ்செய்து கொடுக்க அதற்குமுன் வந்திருந்த சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அவர்க்கெதிரிற்போய்த் தமக்குச் சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளியதைச் சொல்லினார். அவர் அதற்கொன்றுஞ் சொல்லாமல் நாணமுற்றுச் சேடியரோடு கோயிலுக்குட்சென்றார். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பின்தொடர்ந்துபோய்ப் 'பெண்ணே! உன்னைப்பிரியேனென்று சபதஞ்செய்யச் சந்நிதானத்திற்குவாரும்' என்ன, சங்கிலியார் கண்டகனைக் கேட்டறிந்த தோழியார் 'இங்கே வேண்டுவதில்லை மகிழடியிற் சபதஞ்செய்து கொடும்' என்றனர். அவ்வாறே மகிழடியிற் போய்ச் சபதஞ்செய்து கொடுத்துச் சங்கிலியாரை விவாகஞ்செய்துகொண்டு அங்கு அவரோடு சிலநாள் கூடியிருந்து, அதற்குமேல் திருவாரூர் வீதிவிடங்கப்பெருமானைத் தரிசனஞ் செய்யாமல் எத்தனை நாள் நீங்கியிருப்பேன் என்று மனவருத்தமுற்று ஆலயத்திற் சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருவொற்றியூர்

எல்லையை நீங்கிய அளவில் இரண்டுகண்ணுமறைந்தன; மறையவே சபதந் தவறினமையால் நேரிட்டதென்று வருந்தி "அழுக்கு மெய்கொடுன் றிருவடி யடைந்தேன்" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடியும் அத்துன்பம் நீங்கவில்லை; ஆயினும் திருவாரூர்க்குப் போகவேண்டுமென்னும் ஆசை மேன்மேலும் வளர்தலால் சிலர் முன்னே வழிகாட்டத் திருமுல்லைவாயிலுக்குச்சென்று சுவாமியை வணங்கி "விண்பணிந்தேத்தும் வேதியா" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடித் திருவெண்பாக்கத்தைச்சேர்ந்து சிவபெருமானைப்பணிந்து "திருக்கோயிலுள்ளீரோ" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சுவாமி அவருக்கு ஊன்றுகோல் கொடுத்தருளி "உளோம்போகீர்" என்றனர். பிறகு சுந்தரமூர்த்திநாயனார் "பிழையுளன பொறுத்திடுவர்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு காஞ்சீபுரத்துக் கெழுந்தருளி ஏகாம்பரநாதனைவணங்கி அவர் திருவருளால் ஒரு கண்பெற்று, வழிக்கிடையிலுள்ள சிவஸ்தலங்களையெல்லாம் வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூர்க்குச் சென்று வன்மீகநாதனைத்தொழுது மற்றொருகண்ணும்பெற்றுப் பரவையார் ஊடலை நீக்கும்பொருட்டு வீதிவிடங்கப்பெருமானை இரண்டுதரம் அவர்மனையில் தூதனுப்பி ஊடல்தணிந்தபின் அங்குச்சென்று அவரோடுகூடி நாடோறும் வன்மீகநாதனைத் தரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர். இருக்கும்பொழுது தாம் சிவபெருமானைத் தூதனுப்பியசெய்தியைத் திருப்பெருமங்கலத்திலிருக்கும்

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார் செள்வியுற்று அதுதக்கது அன்றென்று தம்மேற் கோபங்கொண் டிருத்தலை யறிந்து சுவாமி சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவபெருமான் கலிக்காம நாயனாருக்குச் சூலைநோயை ஏவி அவரிடத்திற்போய் 'சுந்தரன் வந்தா லன்றித் தீராது' என்றனர். அவர் அதற் குடம்படாமையைக் கண்டும், சுந்தரமூர்த்திநாயனாரிடத்தில்வந்து 'நீபோய்க் கலிக்காமனுடைய சூலையைத் தீர்ப்பாய்' என்ன, சுந்தர மூர்த்திநாயனார் சூலைநோயைத் தீர்க்கும்பொருட்டு வரு ஞ் செய்திகேட்டுக் கலிக்காமநாயனார் உடைவாளால் வயி ற்றைப் பீறிக்கொண் டிறந்தனர்; சுந்தரமூர்த்திநாய னார் அங்குச்சென்று கலிக்காமநாயனார் இறந்திருத்தலை நோக்கி நானும் மரணமடைவேனென்று உடைவாளை எடுத்தனர். உடனே சிவபெருமான் திருவருளால் கலிக் காமநாயனார் உயிர்த்தெழுந்து உடைவாளைப் பற்றிக்கொ ள்ள, அவர் விழுந்து நமஸ்கரித்தனர். கலிக்காமநாயனா ரும் சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை வணங்கினர். பின்பு இரு வரும் அன்போடு அளவளாயிருந்து மீண்டும் திருவாரூர்க் கெழுந்தருளி வன்மீகநாதனைத் தரிசனஞ்செய்துகொண் டிருந்தனர்.

அப்பொழுது சேரமான்பெருமாள் நாயனார் சிவ பெருமானால் சுந்தரமூர்த்திநாயனாருடைய மகிமையை யறிந்து அவரைத் தரிசிக்க விரும்பித் திருவாரூரை யடைந் தவரைவணங்க, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சேரமான்

பெருமாள்நாயனாரைவணங்கினர். பின்பு சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சேரமான்பெருமாள்நாயனாரை உடன்கொண்டு ஆலயத்திற்சென்று வன்மீகநாதரைவணங்கிப் பரவை யார்வீட்டுக் கழைத்துக்கொண்டுபோய் விருந்துசெய்து சிலநாள் அவரோடு அங்கிருந்து இன்னுமுள்ள சிவஸ்தலங் களைத் தரிசிக்கவிரும்பிச் சேரமான்பெருமாள்நாயனாருங் கூடவரப் புறப்பட்டுச் சோழநாட்டிலுள்ள சிவஸ்தலங் களையெல்லாம் வணங்கிக்கொண்டு பாண்டியநாட்டிற் சென்று அங்குள்ள மதுரை முதலிய சிவஸ்தலங்களைத் தரி சனஞ்செய்துகொண்டு மீண்டுந் திருவாரூர்க்குச்சென்று வன்மீகநாதரைவணங்கி அங்கிருந்துபுறப்பட்டுச் சிவஸ் தலங்களைவணங்கிக்கொண்டு செல்லுகையில் திருவை யாற்றுக்குச் செல்லத் தடையாகக் காவேரி பெருகிவரு வதைக்கண்டு சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பாடிய திருப்பதிகத் தால் அவ் ஆறு வழிவிடப் பரிசனங்களோடு சென்று பஞ்சநாதேசுரரைத் தரிசித்து வணங்கி மீளவும் அவ் வழியே வந்தபின்பு வெள்ளம் முன்போலப் பெருகியோ டிற்று. அவ்விடம் விட்டு நீங்கிக் கொங்கநாட்டிலுள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு மலைநாட்டிற் சென்ற போது சேரமான்பெருமாள்நாயனார் நகரமாகிய கொ டுங்கோளூரிலிருப்பவர்கள் எதிர்கொண்டுவந்துவணங்க, அவர்களுடன் திருவஞ்சைக்களமென்னுந் தலத்திற் சென்று ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷிணம்பண்ணித் திருப்பதி கம்பாடித் துதித்துச் சேரமான்பெருமாள்நாயனாரோடு

அவர் திருமாளிகையிற்சென்று திருவமுதுசெய்து சில நாளங்கிருந்து புறப்படும்போது சேரமான்பெருமாள் நாயனர் தம்முடைய பொக்கசத்திலுள்ள நிதியையெல்லாம் பல ஆட்களின்மேற் சுமத்தியனுப்பத் திருமுருகன்பூண்டியென்னுந் தலத்துக்குச் சமீபமாக வரும்போது சிவபெருமான் ஆஞ்ஞையால் பூதங்கள் வேடுருக்கொண்டுவந்து அப்பொருளனைத்தையும் பறித்துக் கொண்டுபோய்ச் சுவாமி சந்நிதானத்திற்சேர்த்தன. அதுகண்டு சுந்தரமூர்த்திநாயனர் திருமுருகன்பூண்டியில் ஆலயத்துட்சென்று சுவாமியைவணங்கி "கொடுகு வெஞ்சிலை வடுகவேடுவர்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியமாத்திரத்தில் கடவுள் திருவருளால் அந்தப்பொருளெல்லாங் கோபுரவாயிலில் குவிந்திருக்கக்கண்டு சுவாமியைவணங்கி அவற்றைஎடுத்துக்கொண்டு முன்னேசெல்ல ஆட்களையேவி அவ்விடத்தை நீங்கிக் கொங்குநாட்டைக்கடந்து திருவாரூரையடைந்து அங்குச் சிவதரிசனஞ் செய்திருந்தனர்.

சிலநாள்சென்றபின் சேரமான்பெருமாள்நாயனரைக் காண விரும்பி அங்கிருந்துபுறப்பட்டுச் சோழதேசத்தைக்கடந்து கொங்கதேசத்தையடைந்து திருப்புக்கொளியூரிற்சென்று அங்கே ஒரு வீதியிலே இரண்டுவீடுகளில் ஒருவீட்டில் மங்கல ஒலியும் மற்றொரு வீட்டில் அழுகை ஒலியுமா யிருக்கக்கண்டு அங்கிருந்த பிராமணர்களைநோக்கி 'இஃதென்ன' என, அவர்கள் வணங்கி 'ஐந்து

வயதுள்ள இரண்டுபுதல்வர்கள் குளத்தில் நீராடுகை யில் ஒருவனை முதலைவிழுங்கிற்று' மற்றொருவன் பிழை த்துவந்தான், இந்தவீட்டில் முழங்குமோசை பிழைத்துக் கொண்ட புதல்வனுக்கு உபநயனஞ்செய்யு மங்கலவோ சை, அந்த வீட்டிலுண்டாமோசை இறந்தபிள்ளையைக் குறித் தழுகைக்குரலோசை என்றனர். அதுகேட்ட சுந் தரமூர்த்திநாயனார் திருவுளமிரங்கி அந்தக் குளத்தருகிற் சென்று அம் முதலை தான்விழுங்கிய புதல்வனை உமிழும் பொருட்டு "உரைப்பாருரையுகந் துள்கவல்லார்" என் னுந் திருப்பதிகம்பாடியபோது அம்முதலை பிள்ளையைக் கரையில் உமிழ்ந்தது, தாய் ஓடி அப்பிள்ளையையெடுத் துக்கொண்டுவந்து நாயகனோடு தானும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருவடிகளில்விழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்தாள். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அப் புதல்வனை அழைத்துக்கொண் டு அவிநாசிக்குப்போய்ச் சிவதரிசனஞ்செய்து திருப்பதி கம்பாடித் திரும்பி அப் புதல்வன் வீட்டிற்சென்று அவ னுக்கு உபநயனஞ்செய்வித்து அதன்பின்பு மகோதை என்னுந் தலத்திற்சென் றிரங்கியிருக்கையில், ஒருநாள் சேரமான்பெருமாள்நாயனார் ஸ்நானஞ்செய்யும்போது சுந்தரமூர்த்திநாயனார் மீண்டும் திருவஞ்சைக்களத்திற் குச்சென்று அங்குள்ள ஆலயத்தை வலஞ்செய்து உள் ளேபுகுந்து சந்நிதியில்விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று, அழலிற்பட்ட மெழுகுபோல் உள்ளமுருக மயிர்க் குச்செறியக் கண்ணீர்பெருக இரண்டு கைகளுஞ் சிர

னின்யேற்குவியத் துதித்து அடியேனை மாயாகாரியமாகி ய இவ்வுலகவாழ்க்கையினின்றுநீக்கித் தேவரீருடைய திருவடியிற் சேர்த்தருள வேண்டுமென்னுங் கருத்தோடு "தலைக்குத்தலைமாலை" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடியருள, தயாசமுத்திரமாகிய சிவபெருமான் பிரமன் விஷ்ணு முதலிய தேவர்களைநோக்கி 'நீங்கள் சென்று நம்முடைய தோழனாகிய சுந்தரனை வெள்ளையானையின்மே லேற்றிக் கொண்டு வாருங்கள்' என்று கட்டளையிட்டருள, அவர்கள் அவ்வாறேசென்று சந்நிதானத்தினின்றும் எழுந்தருளுகிற சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை எதிர்கொண்டு சிவபெருமானுடைய திருவாணையைத் தெரிவிக்க, சுவாமியை வணங்கி வெள்ளையானையின்மேலேறிச் செல்லுகையில் தம்முடைய தோழராகிய சேரமான்பெருமாள்நாயனாரை நினைத்துச்செல்ல, சேரமான்பெருமாள்நாயனார் அஃதறிந்து ஓர் குதிரையின்மேலேறி அதி விரைவாகத் திருவஞ்சைக்களத்துக்குப்போய்ச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வெள்ளையானையின்மேலேறி அந்தரமார்க்கமாய்ச் செல்வதையுணர்ந்து தம்முடைய குதிரையின்காதில் ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தை ஓதிய வளவில் அக்குதிரை ஆகாயமார்க்கமாய்ப் போய்ச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் ஏறிச்செல்லும் வெள்ளையானையை வலம்வந்து அதற்கு முன்சென்றது. சேரமான் பெருமாள்நாயனார் படைவீரர்கள் அவரைக் கண்ணுக்குத் தோன்றுமளவும் ஆகாயத்திற்கண்டு பின் காணாமையால் மனவருத்தமுற்றுத் தத் தம் உடைவாளால் உடலைச்

சேதித்து வீரயாக்கையைப்பெற்று அந்நாயனாருக்கு முற்பட்டு அவரைத் தரிசித்துக்கொண்டு சென்றனர். சேரமான்பெருமாள்நாயனார் முன்செல்லப் பின்சென்ற சுந்தரமூர்த்திநாயனார் "தானெனைமுன் படைத்தான்" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடிக்கொண்டு திருக்கைலாசமலையின் தெற்குவாயிலுக்கு முன்சென்றனர். அங்கு இருவரும் வாகனங்களினின் றிறங்கிச் சந்நிதானத்திற்சென்று கைலாசபதியை நமஸ்கரித்தெழுந்து அவருடைய திருவருளால் பழயபடி ஆலாலசுந்தரராய்த் தாமுன் செய்து கொண்டிருந்த திருத்தொண்டுசெய்பவரும் சேரமான் பெருமாள்நாயனார் தந் தொழில் செய்பவருமாயினர்.

முன் பூமியின்கண் அவதரித்த பரவையாரும் சங்கிலியாரும் முன்போலக் கமலினியும் அனிந்திதையுமாகிப் பார்வதியாருக்குத் திருத்தொண்டு செய்திருந்தனர். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தாம் வழியில் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்பதிகங்களை வருணராஜனிடத்துக் கொடுத்தருள அவனதைத் திருவஞ்சைக்களத்திற் கொண்டுபோய் விளக்கினன்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

LITHO: BY C.R.S

பொல்லாப்பிள்ளையார்

C.V.N.

தேவாரத்திரட்டின் வரலாறு.

அநாதி மூத்த சித்துருவாகிய முதற்கடவுள் சிவ பெருமானே என்று ஆன்மாக்கள் துணிந்து வழிபட்டு உய்யும் பொருட்டுப் பல அற்புதங்களினாலே சைவ சமயத்தைத் தாபித்தருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் என்னும சமயாசாரியர்கள் மூவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட தமிழ்வேதமாகிய தேவாரம் ஒரு லக்ஷத்திரண்டாயிரந் திருப்பதிக முடையது. அவைக ளுள் எழுநூற்றுத் தொண்ணூற்றேழு திருப்பதிகங் ஒழித்து ஒழிந்தவை இறந்துபோயின. எஞ்சி நின்ற எழுநூற்றுத் தொண்ணூற்றேழு திருப்பதிகங்களையும் திருவாரூர் அபயகுல சோழமகாராஜாவினுடைய வேண் டுகோளின்படி திருநாரையூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையா ருடைய மாணுக்கராகிய நம்பியாண்டார்நம்பி ஏழு திருமுறைகளாக வகுத்தருளினார். அவ்வேழும் அடங் கிய திருமுறை அடங்கன்முறை யெனப்படும்.

கல்வியறி வொழுக்கங்களாற் சிறப்புற்று விளங்கிய சிவாலய முனிவர் அவ் வடங்கன்முறையினது மகிமை யையும் அதனை நாடோறும் விதிப்படி சித்தையோடு பாராயணஞ் செய்யின் முத்தி சித்திக்கு மென்பதனை யும் அறிந்து, தாம் அப்படிப் பாராயணஞ் செய்ய ஆசைகொண்டார். அது நிறைவேறுதல் கூடாமை யால் வருத்தமுற்று, சிதம்பரத்தை யடைந்து, கனக

சபையின்கண்ணே ஆனந்த தாண்டவஞ் செய்தருளும் சபாநாதரை வணங்கி, தமது கருத்து முற்றும்பொருட்டு நெடுங்காலம் அருந்தவஞ் செய்தார். அப்பொழுது சபாநாதருடைய திருவருளினாலே, "சிவாலய முனிவனே! நீ பொதியமலையி லிருக்கின்ற அகத்திய முனிவனிடத்தே போவாயாயின் உன்கருத்து நிறைவேறும்" என்று ஓ ரசரீரிவாக்குத் தோன்றிற்று. அது கேட்ட சிவாலயமுனிவர் மனம்கிழ்ந்து, சபாநாதரை வணங்கி, விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்று, பொதியமலையை அடைந்து, அகத்தியமகாமுனிவரைச் சிந்தித்து, மூன்றுவருஷகாலம் அருந்தவஞ் செய்தார். அகத்தியமகாமுனிவர் அவருக்கு வெளிப்பட்டு, அடங்கன்முறை முழுவதையும் அவருக் குபதேசித்து, அதினின்றும் இருபத்தைந்து திருப்பதிகங்களை எடுத்துத் திரட்டி, "இவைகளை நாடோறும் பாராயணஞ் செய்பவர்கள் அடங்கன்முறை முழுதையும் பாராயணஞ் செய்பவர்களாவார்கள்" என்று திருவாய்மலர்ந்து, மறைந்தருளினார். சிவாலய முனிவர் அப்படியே இவ்விருபத்தைந்து திருப்பதிகங்களடங்கிய தேவாரத்திரட்டினை நெடுங்காலம் பாராயணஞ் செய்து சிவபெருமானுடைய திருவருளைப்பெற்றார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகத்தியமகாமுனிவர்
திரட்டியருளிய

தேவாரத்திரட்டு.

தேவாரநுதலியபொருள்.

நேரிசைவெண்பா.

குருவுருவும் வெண்ணீ றெழுத்தஞ்சுங் கோயி
லரனுருவ மென்றலையே லாக்குந் - திருவடியுஞ்
சிட்டான வர்ச்சனையுந் தொண்டுஞ் சிவாலயர்க்கெண்
ணிட்டா ரகத்தியனா ரொட்டு.

திருப்பதிகக்கருத்துரை.

நிலைமண்டலவாசிரியப்பா.

தோடு கூற்றுப் பித்தா மூன்றும்
பீடுடைத் தேசிகன் பேரரு ளாகு
நீற்றுப் பதிக நிகழ்த்துங் காலை
மாற்றுப் பனையின் வரலா றுகுக்

துஞ்சல் காதல் சொற்றலை மற்று
மஞ்செழுத் துண்மை யருளிய தாகு
மாரூர் தில்லை காட்டூர் மூன்றுஞ்
சீரார் கோயிற் றிறமைய தாகு
மொருரு வரிய பானை வடிவே
மருவா ரொன்ற வண்டமி ழைந்துக்
திருவார் மேனிச் செய்திய தாகும்
பொடியுடை யரவலை யந்த ணாள
னடியினை தந்த வருளே யாகும்
பத்து வேற்று கொள்றிவை மூன்று
கந்தலி லருச்சனை காட்டிய தாகும்
வேய்குலத் தில்லை யெனுமிவை மூன்று
நாயனு மடிமையு காட்டிய தாகு
மிப்பரி சகத்திய முனிவ னிருநிலத்
தொப்பரு மூவ ரோதுதே வார
முழுமையுஞ் சிவாலய முனிக்கறி வித்துப்
பழுதிலா வகையட் பரித்தெடுத் திருபத்
தைந்துயர் பதிக முறிவுறத் திரட்டி
யெண்ணரு மடங்க லியாவையு முணரும்
புண்ணியமிவைதொகு பொருக்கு மென்றவ்வ
ழணக்கருள் செய்தனல் றகவுறவ தனுப்
தீதிலா வகத்தியத் திரட்டினை யலகி
லோதின ரடங்கலு மோதினா ராவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

LITH: BY C.R.S.

தோடுடைய செவியன்பாடியது

C.V.M.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்.

திருப்பிரமபுரம்.

பண் - நட்டபாடை.

குருவருள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர்
 தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசுட லைப்பொடிபூசியென்
 னுள்ளங்கவர்கள்வ
னேடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந்
 தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய
 பெம்மானிவனன்றே. (க)

முற்றலாமையிள நாகமோடேன
 முளைக்கொம்பவைபூண்டு
வற்றலோடுகல னப்பலிதேர்ந்தெனை
 துள்ளங்கவர்கள்வன்
கற்றல்கேட்ட லுடை யார்பெரியார்கழல்
 கையாற்றொழுதேத்தப்
பெற்றமூர்ந்தபிர மாபுரமேவிய
 பெம்மானிவனன்றே. (உ)

நீர்பரந்தநிமிர் புன்சடைமேலோர்
நிலாவெண்மதிசூடி
யேர்பரந்தவின வெள்வளைசோரவென்
னுள்ளங்கவர்கள்வ
னூர்பரந்தவுல கின்முதலாகிய
வோரூரிதுவென்னப்
பேர்பரந்தபிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவனன்றே. (௩)

விண்மகிழ்ந்தமதி லெய்ததுமன்றி
விளங்குதலையோட்டி
லுண்மகிழ்ந்துபலி தேரியவந்தென
துள்ளங்கவர்கள்வன்
மண்மகிழ்ந்தவர வம்மலர்க்கொன்றை
மலிந்தவரைமார்பிற்
பெண்மகிழ்ந்தபிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவனன்றே. (௪)

ஒருமைபெண்மையுடை யன்சடையன்விடை
யூரும்மிவனென்ன
வருமையாகவுரை செய்யவமர்ந்தென
துள்ளங்கவர்கள்வன்
கருமைபெற்றகடல் கொள்ளமிதந்ததோர்
காலம்மிதுவென்னப்
பெருமைபெற்றபிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவனன்றே. (௫)

கடம்பையிளங்கோயி றன்னினுள்ளுங்
கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (௫)

மண்ணிப்படிக்கரை வாழ்கொளிபுத்தூர்
வக்கரைமந்தாரம் வாரணாசி
வெண்ணிவிளத்தொட்டி வேள்விக்குடி
விளமர்விராடபுரம் வேட்களத்தும்
பெண்ணையருட்டுறைதண் பெண்ணாகடம்
பிரம்பில்பெரும்புலியூர் பெருவேளூருங்
கண்ணைகளர்க்காறை கழிப்பாலையுங்
கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (௬)

வீழிமிழலைவெண் காடுவேங்கூர்
வேதிகுடிவிசய மங்கைவியலூ
ராழியகத்தியான் பள்ளியண்ணா
மலையாலங்காடு மரதைப்பெரும்
பாழிபழனம்பனந் தாள்பாதாளம்
பராய்த்துறை பைஞ்ஞீலி பனங்காட்டூர்தண்
காழிகடனாகைக் காரோணத்துங்
கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (௭)

உஞ்சேனைமாகாள மூறலோத்தூ
ருருத்திரகோடி மறைக்காட்டுள்ளு
மஞ்சார்பொதியின்மலை தஞ்சைவழுவூர்
வீரட்டமாதானங் கேதாரத்தும்

வெஞ்சமாக்கூடல்மீயச்சூர்வைகா
வேதீச்சுரம்விவீசுரம் வெற்றியூருங்
கஞ்சனூர்கஞ்சாறு பஞ்சாக்கையுங்
கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (௮)

திண்டீச்சரஞ்சேய்ஞலூர் செம்பொன்பள்ளி
தேவூர்சிரபுரஞ்சிற் றேமஞ்சேறை
கொண்டீச்சரங்கூந்தலூர் கூழையூர்கூடல்
குருகாவூர்வெள்ளடை குமரிகொங்கு
அண்டர்தொழுமதிகை வீரட்டான
மையாறசோகந்தி யாமாத்தூருங்
கண்டியூர்வீரட்டங் கருகாவூருங்
கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (௯)

நறையூரிற்சித்தீச் சரநள்ளாறு
நாரையூர்நாகேச் சரநல்லூர்நல்ல
துறையூர்சோற்றுத்துறை சூலமங்கை
தோணிபுரந்துருத்தி சோமீச்சர
முறையூர்கடலொற்றி யூரூற்றத்தூ
ரோமாம்புலியூரோ ரேடகத்துங்
கறையூர்கருப்பறியல் கன்றாப்பூருங்
கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (௧௦)

புலிவலம்புத்தூர் புகலூர்புன்கூர்
புறம்பயம்பூவணம் பொய்கைநல்லூர்

வலிவலமாற்பேறு வாய்மூர்வைகல்
    வலஞ்சுழிவாஞ்சிய மருகல்வன்னி
நிலமலிநெய்த்தானத்தோ டெத்தானத்து
    நிலவுபெருங்கோயில் பலகண்டாற்றொண்டீர்
கலிவலிமிக்கோனைக்கால் விரலாற்செற்ற
    கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

ஊர்த்தொகை.

பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

கோயிற்றிறம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டூர்க்கடலே கடம்பூர்மலையே
    கானப்பேரூராய்
கோட்டூர்க்கொழுந்தே யழுந்தூரரசே
    கொழுநற்கொல்லேறே
பாட்டூர்பலரும் பரவப்படுவாய்
    பனங்காட்டூரானே
மாட்டூரறவா மறவாதுன்னைப்
    பாடப்பணியாயே. (க)

கொங்கிற்குறும்பிற் குரக்குத்தளியாய்
குழகாகுற்றாலா
மங்குற்றிரிவாய் வானோர்தலைவா
வாய்மூர்மணவாளா
சங்கக்குழையார் செவியாவழகா
வவியாவனலேந்திக்
கங்குற்புறங்காட் டாடீயடியார்
கவலைகளையாயே. (உ)

நிறைக்காட்டானே நெஞ்சத்தானே
நின்றியூரானே
மிறைக்காட்டானே புனல்சேர்சடையா
யனல்சேர்கையானே
மறைக்காட்டானே திருமாந்துறையாய்
மாகோணத்தானே
யிறைக்காட்டாயே யெங்கட்குன்னை
யெம்மான்றம்மானே. (௩)

ஆரூரத்தா வையாற்றமுதே
யளப்பூரம்மானே
காரூர்பொழில்கள் புடைசூழ்புறவிற்
கருகாவூரானே
பேரூருறைவாய் பட்டிப்பெருமான்
பிறவாநெறியானே

பாரூர்பலரும் பரவப்படுவாய்.
பாசூரம்மானே. (௪)

மருகலுறைவாய் மாகாளத்தாய்
மதியஞ்சடையானே
யருகற்பிணிநின் னடியார்மேல
வகலவருளாயே
கருகற்குரலாய் வெண்ணிக்கரும்பே
கானூர்க்கட்டியே
பருகப்பணியா யடியார்க்குன்னைப்
பவளபபடியானே. (௫)

தாங்கூர்பிணிநின் னடியார்மேல
வகலவருளாயே
வேங்கூருறைவாய் விளமர்நகராய்
விடையார்கொடியானே
நாங்கூருறைவாய் தேங்கூர்நகராய்
நல்லூர்நம்பானே
பாங்கூர்பலிதேர் பரனேபரமா
பழனப்பதியானே. (௬)

தேனைக்காவல் கொண்டுவிண்ட
கொன்றைச்செழுந்தாராய்
வானைக்காவல் கொண்டுநின்று
றறியாநெறியானே

யானைக்காவி லரனேபரனே
யண்ணுமலையானே
யூனைக்காவல் கைவிட்டுன்னை
யுகப்பாருணர்வாரே. (எ)

துருத்திச்சுடரோ நெய்த்தானத்தாய்
சொல்லாய்கல்லாலா
பருத்திநியமத் துறைவாய்வெயிலாய்ப்
பலவாய்க்காற்றாய்
திருத்தித்திருத்தி வந்தென்சிந்தை
யிடங்கொள்கயிலாயா
வருத்தித்துன்னை யடைந்தார்வினைக
ளகலவருளாயே. (அ)

புலியூர்ச்சிற்றம் பலத்தாய்புகலூர்ப்
போதாமூதூரா
பொலிசேர்புரமூன் றெரியச்செற்ற
புரிபுன்சடையானே
வலிசேரரக்கன் றடக்கையைஞ்ஞான்
கடர்த்தமதிசூடி
கலிசேர்புரவிற் கடவூராளி
காணவருளாயே. (௯)

கைம்மாவுரிவை யம்மான்காக்கும்
பலவூர்கருத்துன்னி

மைம்மாந்தடங்கண் மதுரமன்ன
மொழியாண்மடச்சிங்கடி
தம்மானூரன் சடையன்சிறுவ
னடியன்றமிழ்மாலை
செம்மாந்திருந்து திருவாய்திறப்பார்
சிவலோகத்தாரே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

திருவெழுகூற்றிருக்கை.

சிவனுருவம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓருரு வாயினை மானாங் காரத்
தீரியல் பாயொரு விண்முதல் பூதல
மொன்றிய விருசுட ரும்பர்கள் பிறவும்
படைத்தளித் தழிப்பமும் மூர்த்திக ளாயினை
யிருவரோ டொருவ னாகி நின்றனை
யோரா னீழ லொண்கழ லிரண்டு
முப்பொழு தேத்திய நால்வர்க் கொளிநெறி
காட்டினை நாட்டமூன் றாகக் கோட்டினை
யிருநதி யரவமோ டொருமதி சூடினை
யொருதா ளீரயின் மூவிலைச் சூல

நாற்கான் மான்மறி யைந்தலை யரவ
மேந்தினை காய்ந்த நால்வாய் மும்மதத்
திருகோட் டொருகரி யீடழித் துரித்தனை
யொருதனு விருகால் வளைய வாங்கி
முப்புரத் தோடு நானில மஞ்சக்
கொன்று தலத்துற வவுணரை யறுத்தனை
யைம்புல னாலா மந்தக் கரண
முக்குண மிருவளி யொருங்கிய வானோ
ரேத்த நின்றனை யொருங்கிய மனத்தோ
டிருபிறப் போர்ந்துமுப் பொழுதுகுறைமுடித்து
நான்மறை யோதி யைவகை வேள்வி
யமைத்தா றங்க முதலெழுத் தோதி
வரன்முறை பயின்றெழு வான்றனை வளர்க்கும்
பிரமபுரம் பேணினை
யறுபத முரலும் வேணுபுரம் விரும்பினை
யிகலி யமைந்துணர் புகலி யமர்ந்தனை
பொங்குநாற் கடல்சூழ் வெங்குரு விளங்கினை
பாணிமூ வுலகும் புதையமேன் மிதந்த
தோணிபுரத் துறைந்தனை தொலையா விருநிதி
வாய்ந்த பூந்தரா யேய்ந்தனை
வரபுர மென்றுணர் சிரபுரத் துறைந்தனை
யொருமலை யெடுத்த விருதிற லரக்கன்
விறல்கெடுத் தருளினை புறவம் புரிந்தனை
முந்நீர்த் துயின்றோ னான்முக னறியாப்
பண்பொடு நின்றனை சண்பை யமர்ந்தனை

யையுறு மமணரு மறுவகைத் தேரரு
மூழியு முணராக் காழி யமர்ந்தனை
யெச்சனே ழிசையோன் கொச்சையை மெச்சினை
யாறு பதமு மைந்தமர் கல்வியு
மறைமுத னான்கு
மூன்று காலமுந் தோன்ற நின்றனை
யிருமையி னொருமையு மொருமையின் பெருமையு
மறுவிலா மறையோர் [யு
கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை
கழுமல முதுபதிக் கவுணிய னறியு
மனைய தன்மையை யாதலி னின்னை
நினைய வல்லவ ரில்லைநீ ணிலத்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

திருக்கடவூர்மயானம்.

பண் - காந்தாரம்.

சிவனுருவம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வரியமறையார்பிறையார்
மலையோர்சிலையாவணக்கி

யெரியமதில்களெய்தா
றெறியுமுசலமுடையார்
கரியமிடறுமுடையார்
கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
பெரியவிடைமேல்வருவா
ரவரெம்பெருமானடிகளே. (௧)

மங்கைமணந்தமார்பர்
மழுவாள்வலனொன்றேந்திக்
கங்கைசடையிற்கரந்தார்
கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
செங்கண்வெள்ளேறேறிச்
செல்வஞ்செய்யாவருவா
ரங்கையேறியமறியா
ரவரெம்பெருமானடிகளே. (௨)

ஈடலிடபமிசைய
வேறிமழுவொன்றேந்திக்
காடலிடமாவுடையார்
கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
பாடலிசைகொள்கருவி
படுதம்பலவும்பயில்வா
ராடலரவமுடையா
ரவரெம்பெருமானடிகளே. (௩)

இறைநின்றிலங்குவளையா
    ளிளையாளொருபாலுடையார்
மறைநின்றிலங்கு மொழியார்
    மலையார்மனத்தின்மிசையார்
கறைநின்றிலங்குபொழில்சூழ்
    கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
பிறைநின்றிலங்குசடையா
    ரவரெம்பெருமானடிகளே. (ச)

வெள்ளையெருத்தின்மிசையார்
    விரிதோடொருகாதிலங்கத்
துள்ளுமிளமான்மறியார்
    சுடர்பொற்சடைகடிலங்கக்
கள்ளநகுவெண்டலையார்
    கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
பிள்ளைமதியமுடையா
    ரவரெம்பெருமானடிகளே. (ரு)

பொன்றாதுதிருமணங்கொள்
    புனைபூங்கொன்றைபுனைந்தா
ரொன்றாவெள்ளேறுயர்த்த
    துடையாரதுவேயூர்வார்
கன்றாவினஞ்சூழ்புறவி
    கடவூர்மயானமமர்ந்தார்

பின்றாழ்சடையாரொருவ
ரவரெம்பெருமானடிகளே. (சூ)

பாசமானகளைவார்
பரிவார்க்கமுதமனையா
ராசைதீரக்கொடுப்பா
ரலங்கல்விடைமேல்வருவார்
காசைமலர்போன்மிடற்றார்
கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
பேசவருவாரொருவ
ரவரெம்பெருமானடிகளே. (எ)

செற்றவரக்கனலறத்
திகழ்சேவடிமெல்விரலாற்
கற்குன்றடர்த்தபெருமான்
கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
மற்றொன்றிணையில்வலிய
மாசில்வெள்ளிமலைபோற்
பெற்றொன்றேறிவருவா
ரவரெம்பெருமானடிகளே. (அ)

வருமாகரியினுரியார்
வளர்புன்சடையார்விடையார்
கருமானுரிதோலுடையார்
கடவூர்மயானமமர்ந்தார்

திருமாலொடுநான்முகனுந்
தேர்ந்துங்காணமுன்னொண்ணாப்
பெருமானெனவும்வருவா
ரவரெம்பெருமானடிகளே. (௯)

தூயவிடைமேல்வருவார்
துன்னாருடையமதில்கள்
காயவேவச்செற்றார்
கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
தீயகருமஞ்சொல்லுஞ்
சிறுபுன்றேரரமணர்
பேய்பேயென்னவருவா
ரவரெம்பெருமானடிகளே. (க0)

மரவம்பொழில்சூழ்கடவூர்
மன்னுமயானமமர்ந்த
வரவமசைத்தபெருமா
னகலமறியலாகப்
பரவுமுறையேபயிலும்
பந்தன்செஞ்சொன்மாலை
யிரவும்பகலும்பாவி
நினைவார்வினைகளிலரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனர்.

கோயிற்றிருவிருத்தம்.

பண் - கொல்லி.

சிவனுருவம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாளையுடைக்கமு கோங்கிப்பன்மாட
நெருங்கியெங்கும்
வாளையுடைப்புனல் வந்தெறிவாழ்வயற்
றில்லைதன்னு
ளாளவுடைக்கழற் சிற்றம்பலத்தா
னாடல்கண்டாற்
பீளையுடைக்கண்க ளாற்பின்னைப்பேய்த்தொண்
டர் காண்பதென்னே. (க)

பொருவிடையொன்றுடைப் புண்ணியமூர்த்தி
புலியதள
னுருவுடையம்மலை மங்கைமணாள
னுலகுக்கெல்லாந்
திருவுடையந்தணர் வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்
றம்பலவன்

திருவடியைக்கண்ட கண்கொண்டுமற்றினிக்
காண்பதென்னே. (உ)

தொடுத்தமலரொடு தூபமுஞ்சாந்துங்கொண்
டெப்பொழுது
மடுத்துவணங்கு மயனொடுமாலுக்குங்
காண்பரியான்
பொடிக்கொண்டணிந்துபொன் னாகியதில்லைச்
சிற் றம்பலவ
னுடுத்ததுகில்கண்ட கண்கொண்டுமற்றினிக்
காண்பதென்னே. (ஙு)

வைச்சபொருணமக் காகுமென்றெண்ணி
நமச்சிவாய
வச்சமொழிந்தே னணிதில்லையம்பலத்
தாடுகின்ற
பிச்சன்பிறப்பிலி பேர்நந்தியுந்தியின்
மேலனைத்த
கச்சினழகுகண் டாற்பின்னைக்கண்கொண்டு
காண்பதென்னே. (ச)

செய்ஞ்ஞின்றநீல மலர்கின்றதில்லைச்சிற்
றம்பலவன்
மைஞ்ஞின்றவொண்கண் மலைமகள்கண்டு
மகிழ்ந்துநிற்க

நெய்ஞ்ஞின்றெரியும் விளக்கொத்தநீல
மணிமிடற்றான்
கைஞ்ஞின்றவாடல்கண் டாற்பின்னைக்கண்கொ
ண்டு காண்பதென்னே. (ரு)

ஊனத்தைநீக்கி யுலகறியவென்னை
யாட்கொண்டவன்
றேனெத்தெனக்கினி யான்றில்லைச்சிற்றம்
பலவனெங்கோன்
வானத்தவருய்ய வன்னஞ்சையுண்டகண்
டத்திலங்கு
மேனத்தெயிறுகண் டாற்பின்னைக்கண்கொண்டு
காண்பதென்னே. (சா)

தெரித்தகணையாற் றிரிபுரமூன்றுஞ்செந்
தீயின்மூழ்க
வெரித்தவிறைவ னிமையவர்கோமா
னிணையடிக
டரித்தமனத்தவர் வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்
றம்பலவன்
சிரித்தமுகங்கண்ட கண்கொண்டுமற்றினிக்
காண்பதென்னே. (எ)

சுற்றுமமரர் சுரபதிநின்றிருப்
பாதமல்லாற்

பற்றென்றிலோமென் றழைப்பப்பரவையு
ணஞ்சையுண்டான்
செற்றங்கநங்கனைத் தீவிழித்தான்றில்லை
யம்பலவ
னெற்றியிற்கண்கண்ட கண்கொண்டுமற்றினிக்
காண்பதென்னே. (அ)

சித்தத்தெழுந்த செழுங்கமலத்தன்ன
சேவடிகள்
வைத்தமனத்தவர் வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்
றம்பலவன்
முத்தும்வயிரமு மாணிக்கந்தன்னுள்
விளங்கியதூ
மத்தமலர்கண்ட கண்கொண்டுமற்றினிக்
காண்பதென்னே. (௯)

தருக்குமிகுத்துத்தன் றோள்வலியுன்னித்
தடவரையை
வரைக்கைகளாலெடுத் தார்ப்பமலைமகள்
கோன்சிரித்து
வரக்கன்மணிமுடி பத்துமணிதில்லை
யம்பலவ
னெருக்கிமிதித்த விரல்கண்டகண்கொண்டு
காண்பதென்னே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருப்பூவணம்.

திருத்தாண்டகம்.

சிவனுருவம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிவேறுதிரிசூலந் தோன்றுந் தோன்றும் வ
ளர்சடைமேலிளமதியந் தோன்றுந் தோன்றுங்,
கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணிதோன்றுங்
காதில்வெண் குழைதோடு கலந்து தோன்று,
மிடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை தோன்று
மெழிறிகழுந் திருமுடியு மிலங்கித் தோன்றும்,
பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. ()

ஆணாகிப் பெண்ணாய வடிவுதோன்று மடிய
வர்கட் காரமுத மாகித்தோன்று, மூணாகியூர்
திரிவா னாகித்தோன்று மொற்றைவெண் பிறை
தோன்றும் பற்றார்தம்மேற், சேணாக வரைவில்
லா லெரித்தறோன்றுஞ் செத்தவர்த மெலும்பி
னாற் செறியச்செய்த, பூணாணு மரைநாணும்

பொலிந்துதோன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்
தெம் புனிதனூர்க்கே. (உ)

கல்லாலினிழற் கலந்து தோன்றுங் கவின்ம
றையோர் நால்வர்க்கு நெறிகளன்று, சொல்லா
கச்சொல்லியவா தோன்றுந் தோன்றுஞ் சூழர
வுமான்மறியுந் தோன்றுந் தோன்று, மல்லாத
காலனைமுன் னடர்த்த வாறுன்று மைவகையா
னினைவார்பா லமர்ந்துதோன்றும், பொல்லாத
புலாலெலும்பு பூணாய்த்தோன்றும் பொழிறிக
ழும் பூவணத்தெம புனிதனூர்க்கே. (ங)

படைமலிந்த மழுவாளு மானுந் தோன்றும்
பன்னிரண்டு கண்ணுடைய பிள்ளை தோன்று,
நடைமலிந்த விடையோடு கொடியுந் தோன்று
நான்மறையி னொலிதோன்று நயனந் தோன்று,
முடைமலிந்த கோவணமுங் கீளுந் தோன்று
மூரல்வெண் சிரமாலை யுலாவித் தோன்றும்,
புடைமலிந்த பூதத்தின் பொலிவு தோன்றும்
பொழிறிகழும்பூவணத்தெம் புனிதனூர்க்கே. ()

மயலாகுந் தன்னடியார்க் கருளுந் தோன்று
மாசிலாப் புன்சடைமேன் மதியந் தோன்று,
மியல்பாக விடுபிச்சை யேற்றவாறுன்று மிருங்
கடனஞ் சுண்டிருண்ட கண்டந் தோன்றுங்,
கயல்பாயக் கடுங்கலுழிக் கங்கைநங்கை யாயிர

மா முகத்தினொடு வானிற்றோன்றும், புயல்பா யச் சடைவிரித்த பொற்புத்தோன்றும் பொழி றிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. (ரு)

பாராழி வட்டத்தார் பரவியிட்ட பன்மலரு நறும்புகையும் பரந்துதோன்றுஞ், சீராழித் தா மரையின் மலர்களன்ன திருந்தியமா நிறத்தசே வடிகடோன்று, மோராழித் தேருடைய விலங் கைவேந்த னுடறுணித்த விடர்பாவங் கெடுப் பித்தன்று, போராழி முன்னீந்த பொற்புத்தோ ன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. (சா)

தன்னடியார்க் கருள்புரிந்த தகவுதோன்றுஞ் சதுர்முகனைத் தலையரிந்த தன்மை தோன்று, மின்னனைய நுண்ணிடையாள் பாகந் தோன்று ம் வேழத்தினுரிவிரும்பிப் போர்த்தறோன்றுந், துன்னியசெஞ் சடைமேலோர் புனலும் பாம் புந் தூயமாமதியுடனே வைத்தறோன்றும், பொ ன்னனைய திருமேனி பொலிந்து தோன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. ()

செறிகழலுந் திருவடியுந் தோன்றுந் தோன் றுந் திரிபுரத்தை யெரிசெய்த சிலையுந்தோன் று, நெறியதனை விரித்துரைத்த நேர்மை தோ

ன்று நெற்றிமேற் கண்டோன்றும் பெற்றந்தோ
ன்று, மறுபிறவி யறுத்தருளும் வகையுந் தோ
ன்று மலைமகளுஞ் சலமகளு மலிந்து தோன்று
ம், பொறியரவு மிளமதியும் பொலிந்து தோன்
றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்
கே. (அ)

அருப்போட்டு முலைமடவாள் பாகந்தோன்
று மணிகிளரு முருமென்ன வடர்க்குங் கேழ
ன், மருப்போட்டு மணிவயிரக் கோவைதோன்
று மணமலிந்த நடந்தோன்று மணியார் வை
கைத், திருக்கோட்டி னின்றதோர் திறமுந்தோ
ன்றுஞ் செக்கர்வானொளிமிக்குத் திகழ்ந்த சோ
திப், பொருப்போட்டி நின்றதிண் புயமுந்தோ
ன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனா
ர்க்கே. (கூ)

ஆங்கணைந்த சண்டிக்கு மருளியன்று தன்மு
டிமேலலர்மாலை யளித்தரேன்றும், பாங்கணை
ந்து பணிசெய்வார்க் கருளியன்று பலபிறவி
யறுத்தருளும் பரிசுந்தோன்றுங், கோங்கணைந்
தகூவிளமு மதமத்தமுங் குழற்கணிந்த கொ
ள்கையொடு கோலந்தோன்றும், பூங்கணைவே
ளுருவழித்த பொற்புத் தோன்றும் பொழிறிக
ழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. (க0)

ஆருருவவுள்குவா ருள்ளத்துள்ளே யவ்வுரு வாய் நிற்கின்ற வருளுந்தோன்றும், வாருருவப் பூண்முலைநன் மங்கைதன்னை மகிழ்ந்தொருபால் வைத்துகந்த வடிவுதோன்று, நீருருவக்கடலிலங்கை யரக்கர்கோனை நெறுநெறென வடர்த்திட்ட நிலையுந்தோன்றும், போருருவக் கூற்றுதைத்த பொற்புத் தோன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

திருக்கடவூர்மயானம்

பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

சிவனுருவம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருவார்கொன்றை மதிசூடி
மாணிக்கத்தின் மலைபோல
வருவார்விடைமேன் மாதோடு
மகிழ்ந்துபூதப் படைசூழத்
திருமால்பிரம னிந்திரற்குந்
தேவர்நாகர் தானவர்க்கும்

பெருமான்கடவூர் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (க)

விண்ணோர்தலைவர் வெண்புரிநூன்
மார்பர்வேத கீதத்தர்
கண்ணார்நுதலர் நகுதலையர்
காலகாலர் கடவூர
ரெண்ணார்புரமூன் றெரிசெய்த
விறைவரிமையோ ரொருபாகம்
பெண்ணாணவர் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (உ)

காயும்புலியி னதளுடையர்
கண்டரெண்டோட் கடவூரார்
தாயுந்தந்தை பல்லுயிர்க்குந்
தாமேயாய தலைவனார்
பாயும்விடையொன் றதுவேறிப்
பலிதேர்ந்துண்ணும் பரமேட்டி
பேய்கள்வாழு மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (ங)

நறைசேர்மலரைங் கணையானை
நயனத்தீயாற் பொடிசெய்த
விறையாராவ ரெல்லார்க்கு
மில்லையென்னா தருள்செய்வார்

பறையார்முழவம் பாட்டோடு
பயிலுந்தொண்டர் பயில்கடவூர்ப்
பிறையார்சடையார் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (௪)

கொத்தார்கொன்றை மதிசூடிக்
கோணாகங்கள் பூணாக
மத்தயானை யுரிபோர்த்து
மருப்புமாமைத் தாலியார்
பத்திசெய்து பாரிடங்கள்
பாடியாடப் பலிகொள்ளும்
பித்தர்கடவூர் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (௫)

துணிவார்கீளுங் கோவணமுந்
துதைந்துசுடலைப் பொடியணிந்து
பணிமேலிட்ட பாசுபதர்
பஞ்சவடிமார் பினர்கடவூர்த்
திணிவார்குழையார் புரமுன்றுந்
தீவாய்ப்படுத்த சேவகனார்
பிணிவார்சடையார் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (௬)

காரார்கடலி னஞ்சுண்ட
கண்டர்கடவூ ருறைவாணர்

தேராரரக்கன் போய்வீழ்ந்து
சிதையவிரலா லூன்றினா
னூர்தானவ துலகேழு
முடையார்க்கொற்றி யூராரூர்
பேராயிரவர் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (எ)

வாடாமுலையா டன்னோடு
மகிழ்ந்துகானில் வேடுவனாய்க்
கோடார்கேழற் பின்சென்று
குறுகிவிசயன் றவமழித்து
நாடாவண்ணஞ் செருச்செய்து
வாவநாழி நிலையருள்செய்
பீடார்சடையார் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (அ)

வேழமுரிப்பர் மழுவாளர்
வேள்வியழிப்பர் சிரமறுப்ப
ராழியளிப்ப ரரிதனக்கு
வானஞ்சுகப்ப ரறமுரைப்ப
ரேழைதலைவர் கடவூரி
லிறைவர்சிறுமான் மறிக்கையர்
பேழைச்சடையர் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (௯)

வாரிடுமென்முலை மாதொருபாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்க்
காரிடுமாமலர் தூவிக்
கறைமிடற்றானடி காண்போம். (ச)

கனமலர்க்கொன்றைய லங்கலிலங்கக்
காதிலோர்வெண்குழை யோடு
புனமலர்மாலை புனைந்தூர்
புகுதியென்றேபல கூறி
வனமுலைமாமலை மங்கையோர்பாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூ
ரினமலரேய்ந்தன தூவி
யெம்பெருமானடி சேர்வோம். (ரு)

அளைவளர்நாகம சைத்தனலாடி
யலர்மிசையந்தண னுச்சிக்
களைதலையிற்பலி கொள்ளுங்
கருத்தனேகள்வனே யென்று
வளையொலிமுன்கைம டந்தையோர்பாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தளையவிழ்மாமலர் தூவித்
தலைவனதாளிணை சார்வோம். (சு)

அடர்செவிவேழத்தி னீருரிபோர்த்து
வழிதலையங்கையி லேந்தி

யுடலிடுபிச்சையோ டைய
　முண்டியென்றுபல கூறி
மடனெடுமாமலர்க் கண்ணியோர்பாக
　மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தடமலராயின தூவித்
　தலைவனதாணிழல் சார்வோம். (எ)

உயர்வரையொல்க வெடுத்தவரக்க
　னொளிர்கடகக்கை யடர்த்து
வயவிடுபிச்சையோ டைய
　மார்தலையென்றடி போற்றி
வயல்விரிநீல நெடுங்கணிபாக
　மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்ச்
சயவிரிமாமலர் தூவித்
　தாழ்சடையானடி சார்வோம். (அ)

கரியவ னான்முகன் கைதொழு தேத்தக்
　காணலுஞ் சாரலு மாகா
வெரியுருவாகியூ ரைய
　மிடுபலியுண்ணியென் றேத்தி
வரியரவல்குன் மடந்தையோர்பாக
　மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்
விரிமலராயின தூவி
　விகிர்தனசேவடி சேர்வோம். (கூ)

குண்டமணர்துவர்க் கூறைகண்மெய்யிற்
 கொள்கையினார்புறங் கூற
வெண்டலையிற்பலி கொண்டல்
 விரும்பினையென்று விளம்பி
வண்டமர்பூங்குழன் மங்கையோர்பாக
 மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தொண்டர்கண்மாமலர் தூவத்
 தோன்றநின்றானடி சேர்வோம். (கo)

கல்லுயர்மாக்கட னின்றுமுழங்குங்
 கரைபொருகாழிய மூதூர்
நல்லுயர்நான்மறை நாவி
 னற்றமிழ்ஞான சம்பந்தன்
வல்லுயர்சூலமும் வெண்மழுவாளும்
 வல்லவன்வாழ்கொளி புத்தூர்ச்
சொல்லியபாடல்கள் வல்லார்
 துயர்கெடுதல்லெளி தாமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

திருவதிகைவீரட்டானம்.

திருவடித்திருத்தாண்டகம்.

திருவடிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரவணையான்சிந்தித் தரற்றுமடி
யருமறையான்சென்னிக் கணியாமடி
சரவணத்தான்கைதொழுது சாருமடி
சார்ந்தார்கட்கெல்லாஞ் சரணமடி
பரவுவார்பாவம் பறைக்குமடி
பதினெண்கணங்களும் பாடுமடி
விரவுநீர்த்தென்கெடில நாடனடி
திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வனடி. (க)

கொடுவினையாரென்றுங் குறுகாவடி
குறைந்தடைந்தாராழாமைக் காக்குமடி
படுமுழவம்பாணி பயிற்றுமடி
பதைத்தெழுந்தவெங்கூற்றைப் பாய்ந்தவடி
கடுமுரணேறூர்ந்தான் கழற்சேவடி
கடல்வையங்காப்பான் கருதுமடி

நெடுமதியங்கண்ணி யணிந்தானடி
நிறைகெடிலவீரட்ட நீங்காவடி. (௨)

வைதெழுவார்காமம்பொய் போகாவடி
வஞ்சவலைப்பாடொன் றில்லாவடி
கைதொழுதுநாமேத்திக் காணும்மடி
கணக்குவழக்கைக் கடந்தவடி
நெய்தொழுதுநாமேத்தி யாட்டும்மடி
நீள்விசும்பையூடறுத்து நின்றவடி
தெய்வப்புனற்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. (௩)

அரும்பித்தசெய்ஞ்ஞாயி றேய்க்கும்மடி
யழகெழுதலாகா வருட்சேவடி
சுரும்பித்தவண்டினங்கள் சூழ்ந்தவடி
சோமனையுங்காலனையுங் காய்ந்தவடி
பெரும்பித்தர்கூடிப் பிதற்றும்மடி
பிழைத்தார்பிழைப்பறிய வல்லவடி
திருந்துநீர்த்தென்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. (௪)

ஒருகாலத்தொன்றாகி நின்றவடி
யூழிதோறூழி யுயர்ந்தவடி
பொருகழலும்பல்சிலம்பும் மார்க்கும்மடி
புகழ்வார்புகழ்தகைய வல்லவடி

யிருநிலத்தாரின்புற்றங் கேத்தும்மடி
யின்புற்றுரிட்ட பூவேறும்மடி
திருவதிகைத்தென்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. (ரு)

திருமகட்குச்செந்தா மரையாமடி
சிறந்தவர்க்குத்தேனாய் விளைக்கும்மடி
பொருளவர்க்குப்பொன்னுரையாய் நின்றவடி
புகழ்வார்புகழ்தகைய வல்லவடி
யுருவிரண்டுமொன்றோடொன் றொவ்வாவடி
யுருவென்றுணரப் படாதவடி
திருவதிகைத்தென்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. (சு)

உரைமாலையெல்லா முடையவடி
யுரையாலுணரப் படாதவடி
வரைமாதைவாடாமை வைக்கும்மடி
வானவர்கடாம்வணங்கி வாழ்த்தும்மடி
யுரைமாத்திரையி லடங்கும்மடி
யகலமளக்கிற்பா ரில்லாவடி
கரைமாங்கடிக்கெடில நாடன்னடி
கமழ்வீரட்டானக்கா பாலியடி. (எ)

நறுமலராய்நாறு மலர்ச்சேவடி
நடுவாயுலகநா டாயவடி

செறிகதிருந்திங்களுமாய் நின்றவடி
 தீத்திரளாயுள்ளே திகழ்ந்தவடி
மறுமதியைமாசு கழுவும்மடி
 மந்திரமுந்தந்திரமு மாயவடி
யெறிகெடிலநாடர் பெருமானடி
 திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. (அ)

அணியனவுஞ்சேயனவு மல்லாவடி
 யடியார்கட்காரமுத மாயவடி
பணியவர்க்குப்பாங்காக வல்லவடி
 பற்றற்றார்பற்றும் பவளவடி
மணிபடிபொன்னடி மாண்பாமடி
 மருந்தாய்ப்பிணிதீர்க்க வல்லவடி
தணிபாடுதண்கெடில நாடன்னடி
 தகைசார்வீரட்டத் தலைவன்னடி. (கூ)

அந்தாமரைப்போ தலர்ந்தவடி
 யரக்கனையுமாற்ற லழித்தவடி
முந்தாகிமுன்னே முளைத்தவடி
 முழங்கழலாய்நீண்டவெம் மூர்த்தியடி
பந்தாடுமெல்விரலாள் பாகன்னடி
 பவளத்தடவரையே போல்வானடி
வெந்தார்சுடலைநீ றாடும்மடி
 வீரட்டங்காதல் விமலன்னடி. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனுர்

திருப்புன்கூர்.

பண் - தக்கேசி.

திருவடிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தணாளனுன் னடைக்கலம்புகுத
  வவனைக்காப்பது காரணமாக
வந்தகாலன்ற னாருயிரதனை
  வவ்வினுய்க்குன்றன் வண்மைகண்டடியே
னெந்தைநீயெனை நமன்றமர்நலியி
  லிவன்மற்றென்னடி யானெனவிலக்குஞ்
சிந்தையால்வந்துன் றிருவடியடைந்தேன்
  செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. ()

வையகமுற்று மாமழைமறந்து
  வயலினீரிலை மாநிலந்தருகோ
முய்யக்கொள்கமற் றெங்களையென்ன [ம்
  வொளிகொள்வெண்முகி லாய்ப்பரந்தெங்கு
பெய்யுமாமழைப் பெருவெள்ளந்தவிர்த்துப்
  பெயர்த்தும்பன்னிரு வேலிகொண்டருளுஞ்

செய்கைகண்டுநின் றிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. (௨)

ஏதநன்னில மீரறுவேலி
யேயர்கோனுற்ற விரும்பிணிதவிர்த்துக்
கோதனங்களின் பால்கறந்தாட்டக்
கோலவெண்மணற் சிவன்றன்மேற்சென்ற
தாதைதாளற வெறிந்தசண்டிக்குன்
சடைமிசைமல ரருள்செயக்கண்டு
பூதவாளிநின் பொன்னடியடைந்தேன்
பூம்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. (௩)

நற்றமிழ்வல்ல ஞானசம்பந்த
னாவினுக்கரைய னாளைப்போவானுங்
கற்றசூதனற் சாக்கியன்சிலந்தி
கண்ணப்பன்கணம் புல்லனென்றிவர்கள்
குற்றஞ்செய்யினுங் குணமெனக்கருதுங்
கொள்கைகண்டுநின் குரைகழலடைந்தேன்
பொற்றிரண்மணிக் கமலங்கண்மலரும்
பொய்கைசூழ்திருப் புன்கூருளானே. (௪)

கோலமால்வரை மத்தெனநாட்டிக்
கோளரவுசுற்றிக் கடைந்தெழுந்த
வாலநஞ்சுகண் டவர்மிகவிரிய
வமரர்கட்கருள் புரிவதுகருதி

நீலமார்கடல் விடந்தனையுண்டு
கண்டத்தேவைத்த பித்தநீசெய்த
சீலங்கண்டுநின் றிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. (௫)

இயக்கர்கின்னரர் யமனொடுவருண
ரியங்குதீவளி ஞாயிறுதிங்கண்
மயக்கமில்புலி வானரநாகம்
வசுக்கள்வானவர் தானவரெல்லா
மயர்ப்பொன்றின்றிநின் றிருவடியதனை
யர்ச்சித்தார்பெறு மாரருள்கண்டு
திகைப்பொன்றின்றிநின் றிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளானே. (௬)

போர்த்தநீள்செவி யாளரந்தணர்க்குப்
பொழில்கொளானிழற் கீழறம்புரிந்து
பார்த்தனுக்கன்று பாசுபதங்கொடுத்
தருளினாய்பண்டு பகீரதன்வேண்ட
வார்த்துவந்திழி யும்புனற்கங்கை
நங்கையாளைநின் சடைமிசைக்கரந்த
தீர்த்தனேநின்றன் றிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. (௭)

மூவெயில்செற்ற ஞான்றுய்ந்தமூவரி
லிருவர்நின்றிருக் கோயிலின்வாய்தல்

காவலாளரென் றேவியபின்னை
யொருவனிகரி காடரங்காக
மானைநோக்கியோர் மாநடமகிழ
மணிமுழாமுழக்க வருள்செய்த
தேவதேவநின் றிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. (அ)

அறிவினான்மிக்க வறுவகைச்சமய
மவ்வவர்க்கங்கே யாரருள்புரிந்து
வெறியுமாகட லிலங்கையர்கோனைத்
துலங்கமால்வரைக் கீழடர்த்திட்டுக்
குறிகொள்பாடலி னின்னிசைகேட்டுக்
கோலவாளொடு நாளதுகொடுத்த
செறிவுகண்டுநின் றிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. (கூ)

கம்பமால்களிற் றின்னுரியானைக்
காமற்காய்ந்ததோர் கண்ணுடையானைச்
செம்பொனேயொக்குந் திருவுருவானைச்
செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானை
யும்பராளியை யுமையவள்கோனை
யூரன்வன்றொண்ட னுள்ளத்தாலுகந்
தன்பினாற்சொன்ன வருந்தமிழைந்தோ
டைந்தும்வல்லவ ரருவினையிலரே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்

திருப்பூந்தராய்.

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

அருச்சனை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பந்துசேர் விரலாள் பவளத்துவர்
வாயினாள்பனி மாமதிபோன்முகத்
தந்தமில்புகழாண் மலைமாதொடு
மாதிப்பிரான்
வந்துசேர்விடம் வானவரெத்திசையுந்
நிறைந்துவலஞ் செய்துமாமலர்
புந்திசெய்திறைஞ்சிப் பொழிபூந்தராய்
போற்றுதுமே. (க)

காவியங்கருங் கண்ணினாள்கனித் [கைத்
தொண்டைவாய்க் கதிர்முத்தநல்வெண்ண
தூவியம்பெடை யன்னநடைச்சுரி
மென்குழலா
டேவியுந்திரு மேனியோர்பாகமா
யொன்றிரண்டொரு மூன்றொடுசேர்பதி

பூவிலந்தண ணுைப்பவர்பூந்தராய்
போற்றுதுமே. (உ)

பையராவரு மல்குன்மெல்லியல்
பஞ்சின்னேரடி வஞ்சிகொணுண்ணிடைத்
தையலாளொரு பாலுடையெம்மிறை
சாருமிடஞ்
செய்யெலாங்கழு நீர்கமலம்மலர்த்
தேறலூறலிற் சேறுலராதநற்
பொய்யிலாமறை யோர்பயில்பூந்தராய்
போற்றுதுமே. (ங)

முள்ளிநாண்முகை மொட்டியல்கோங்கி
னரும்புதேன்கொள் குரும்பைமூவாமருந்
துள்ளியன்றபைம் பொற்கலசத்திய
லொத்தமுலை
வெள்ளிமால்வரை யன்னதோர்மேனியின்
மேவினூர்பதி வீமருதண்பொழிற்
புள்ளினந்துயின் மல்கியபூந்தராய்
போற்றுதுமே. (ச)

பண்ணியன்றெழு மென்மொழியாள்பகர்
கோதையோர்திகழ் பைந்தளிர்மேனியோர்
பெண்ணியன்றமொய்ம்பிற் பெருமாற்கிடம்
பெய்வளையார்

கண்ணியன்றெழு காவிச்செழுங்கரு
நீலமல்கிய காமருவாவிநற்
புண்ணியருறையும் பதிபூந்தராய்
போற்றுதுமே. (௫)

வாணிலாமதி போனுதலாண்மட
மாழையொண்கணாள் வண்டரளந்நகை
பாணிலாவிய வின்னிசையார்மொழிப்
பாவையொடுஞ்
சேணிலாத்திகழ் செஞ்சடையெம்மண்ணல்
சேர்வதுசிகரப்பெருங் கோயில்சூழ்
போணிலாநுழையும் பொழிற்பூந்தராய்
போற்றுதுமே. (௬)

காருலாவிய வார்குழலாள்கயற்
கண்ணிளுள்புயற் காலொளிமின்னிடை
வாருலாவிய மென்முலையாண்
மலைமாதுடனாய்
நீருலாவிய சென்னியன்மன்னி
நிகருநாம முந்நான்குநிகழ்பதி
போருலாவெயில் சூழ்பொழிற்பூந்தராய்
போற்றுதுமே. (௭)

காசைசேர்குழலாள் கயலேர்தடங்
கண்ணிகாம்பன தோட்கதிர்மென்முலைத்

தேசுசேர்மலை மாதமருந்
திருமார்பகலத்
தீசன்மேவு மிருங்கயிலையெடுத்
தானையன்றடர்த்தா னிணைச்சேவடி
பூசைசெய்பவர்சேர் பொழிற்பூந்தராய்
போற்றுதுமே. (அ)

கொங்குசேர்குழ லாணிழல்வெண்ணகைக்
கொவ்வைவாய்க்கொடி யேரிடையாளுமை
பங்குசேர்திரு மார்புடையார்
படர்தீயுருவாய்
மங்குல்வண்ணனு மாமலரோனு
மயங்கநீண்டவர் வான்மிசைவந்தெழு
பொங்குநீரின் மிதந்தநற்பூந்தராய்
போற்றுதுமே. (கூ)

கலவமாமயி லாரியலாள்கரும்
பன்னமென்மொழி யாள்கதிர்வாணுதற்
குலவுபூங்குழலா ளுமைகூறனை
வேறுணாயா
லலவைசொல்லுவார் தேரமணாதர்க
ளாக்கினுன்றனை நண்ணலுநல்குநற்
புலவர்தாம்புகழ் பொற்பதிபூந்தராய்
போற்றுதுமே. (கo)

தேம்பனுண்ணிடையாள் செழுஞ்சேலன
கண்ணியோடண்ணல்சேர் விடங்தேனமர்
பூம்பொழிறிகழ் பொற்பதிபூந்தராய்
போற்றுமென்
றேம்புதன்மையன் முத்தமிழ்நான்மறை
ஞானசம்பந்த னெண்டமிழ்மாலைகொண்
டாம்படியிவை யேத்தவல்லார்க்
கடையாவினையே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசு நாயனர்.

ஸ்ரீகயிலாயம்.

திருத்தாண்டகம்.

அருச்சனை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய்போற்றி
மீளாமேயாளென்னைக்கொண்டாய்போற்றி
யூற்றாகியுள்ளேயொளித்தாய்போற்றி
யோவாதசத்தத்தொலியேபோற்றி

யாற்றாகியங்கேயமர்ந்தாய்போற்றி
யாறங்கநால்வேதமானாய்போற்றி
காற்றாகியெங்குங்கலந்தாய்போற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (க)

பிச்சாடல்பேயோடுகந்தாய்போற்றி
பிறவியறுக்கும்பிரானேபோற்றி
வைச்சாடனன்றுமுகந்தாய்போற்றி
மருவியென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி
பொய்ச்சார்புரமூன்றுமெய்தாய்போற்றி
போகாதென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி
கச்சாகநாகமசைத்தாய்போற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (உ)

மருவார்புரமூன்றுமெய்தாய்போற்றி
மருவியென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி
யுருவாகியென்னைப்படைத்தாய்போற்றி
யுள்ளாவிவாங்கியொளித்தாய்போற்றி
திருவாகிநின்றதிறமேபோற்றி
தேசம்பரவப்படுவாய்போற்றி
கருவாகியோடுமுகிலேபோற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி (௩)

வானத்தார்போற்றுமருந்தேபோற்றி
வந்தென்றன்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி

பூனத்தைநீக்குமுடலேபோற்றி
　யோங்கியழலாய்நிமிர்ந்தாய்போற்றி
தேனத்தைவார்த்ததெளிவேபோற்றி
　தேவர்க்குந்தேவனாய்நின்றாய்போற்றி
கானத்தீயாடலுகந்தாய்போற்றி
　கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (௪)

ஊராகிநின்றவுலகேபோற்றி
　யோங்கியழலாய்நிமிர்ந்தாய்போற்றி
பேராகியெங்கும்பரந்தாய்போற்றி
　போராதென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி
நீராவியானநிழலேபோற்றி
　நேர்வாரொருவரையுமில்லாய்போற்றி
காராகிநின்றமுகிலேபோற்றி
　கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (௫)

சில்லுருவாய்ச்சென்றுதிரண்டாய்போற்றி
　தேவரறியாததேவேபோற்றி
புல்லுயிர்க்கும்பூட்சிபுணர்த்தாய்போற்றி
　போகாதென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி
பல்லுயிராய்ப்பார்தோறுநின்றாய்போற்றி
　பற்றியுலகைவிடாதாய்போற்றி
கல்லுயிராய்நின்றகனலேபோற்றி
　கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (௬)

பண்ணினிசையாகிநின்றாய்போற்றி
பாவிப்பார்பாவமறுப்பாய்போற்றி
யெண்ணுமெழுத்துஞ்சொல்லானாய்போற்றி
யென்சிந்தைநீங்காவிறைவாபோற்றி
விண்ணுநிலனுந்தீயானாய்போற்றி
மேலவர்க்குமேலாகிநின்றாய்போற்றி
கண்ணின்மணியாகிநின்றாய்போற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (எ)

இமையாதுயிராகிருந்தாய்போற்றி
யென்சிந்தைநீங்காவிறைவாபோற்றி
யுமைபாகமாகத்தணைத்தாய்போற்றி
யூழியேழானவொருவாபோற்றி
யமையாவருநஞ்சமர்ந்தாய்போற்றி
யாதிபுராணனாய்நின்றாய்போற்றி
சமையாகிநின்றகனலேபோற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (அ)

மூவாய்பிறவாயிறவாய்போற்றி
முன்னமேதோன்றிமுளைத்தாய்போற்றி
தேவாதிதேவர்கொழுந்தேபோற்றி
சென்றேறியெங்கும்பரந்தாய்போற்றி
யாவாவடியேனுக்கெல்லாம்போற்றி
யல்லனலியவலந்தேன்போற்றி

காவாய்கனகத்திரளேபோற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (கூ)

நெடியவிசும்பொடுகண்ணேபோற்றி
நீளவகலமுடையாய்போற்றி
யடியுமுடியுமிகலிப்போற்றி
யங்கொன்றறியாமைநின்றாய்போற்றி
கொடியவன்கூற்றமுதைத்தாய்போற்றி
கோயிலாவென்சிந்தைகொண்டாய்போற்றி
கடியவுருமொடுமின்னேபோற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (கO)

உண்ணாதுறங்காதிருந்தாய்போற்றி
யோதாதேவேதமுணர்ந்தாய்போற்றி
யெண்ணாவிலங்கைக்கோன் றன்னைப்போற்றி
யிறைவிரலால்வைத்துகந்த வீசாபோற்றி
பண்ணாரிசையின்சொற்கேட்டாய்போற்றி
பண்டேயென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி
கண்ணாயுலகுக்குநின்றாய்போற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

திருக்கழுக்குன்றம்.

பண் - நட்டபாடை.

அருச்சனை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொன்றுசெய்த கொடுமையாற்பல சொல்லவே
நின்றபாவ வினைகடாம்பல நீங்கவே
சென்றுசென்று தொழுமின்றேவர்பிரானிடங்
கன்றினோடுபிடி சூழ்தண்கழுக் குன்றமே. (க)

இறங்கிச்சென்று தொழுமினின்னிசை பாடியே
பிறங்குகொன்றைச் சடையனெங்கள்பிரானிட
நிறங்கள்செய்த மணிநித்திலங்கொண்டிழி
கறங்குவெள்ளை யருவித்தண்கழுக்குன்றமே. ()

நீளநின்று தொழுமினித்தலு நீதியா
லாளுநம்ம வினைகளல்கி யழிந்திடத்
தோளுமெட்டு முடையமாமணிச் சோதியான்
காளகண்டனுறையுந் தண்கழுக் குன்றமே. (ங)

வெளிறுதீரத் தொழுமின்வெண்பொடி யாடியை
மூளிறிலங்குமழு வாளன்முந்தி யுறைவிடம்
பிளிறுதீரப் பெருங்கைப்பெய்மத மூன்றுடைக்
களிறினேடுபிடி சூழ்தண்கழுக் குன்றமே. (ச)

புலைகடீரத் தொழுமின்புன்சடைப் புண்ணிய
னிலைகொள்சூலப் படையனெந்தை பிரானிட
முலைகளுண்டு தழுவிக்குட்டி யொடுமுசுக்
கலைகள்பாயும் புறவிற்றண்கழுக் குன்றமே. (ரு)

மடமுடைய வடியார்தம்மனத் தேயுற
விடமுடைய மிடறன்விண்ணவர் மேலவன்
படமுடைய வரவன்றான் பயிலுமிடங்
கடமுடைய புறவிற்றண்கழுக் குன்றமே. (சு)

ஊனமில்லா வடியார்தம்மனத் தேயுற
ஞானமூர்த்தி நட்டமாடி நவிலுமிடந்
தேனும்வண்டு மதுவுண்டின்னிசை பாடியே
கானமஞ்ஞை யுறையுந்தண்கழுக் குன்றமே. (எ)

அந்தமில்லா வடியார்தம்மனத் தேயுற
வந்துநாளும் வணங்கிமாலொடு நான்முகன்
சிந்தைசெய்த மலர்கணித்தலுஞ் சேரவே
சந்தநாறும் புறவிற்றண்கழுக் குன்றமே. (அ)

பிறைகடீரத் தொழுமின்பின்சடைப் பிஞ்
ஞகன், குழைகொள்காதன் குழகன்றானுறை

யும்மிட, மழைகள்சாலக் கலித்துநீடுயர் வேய வை, குழைகொண்முத்தஞ் சொரியுந்தண்கழுக் குன்றமே. (௯)

பல்லில்வெள்ளைத் தலையன்ருன்பயி லும்மிட ங், கல்லில்வெள்ளை யருவித்தண்கழுக் குன்றி னை, மல்லின்மல்கு திரடோளூரன் வனப்பினு ற், சொல்லல்சொல்லித் தொழுவாரைத்தொ ழு மின்களே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனுர்.

கோளறு திருப்பதிகம்.

பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

அடிமை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேயுறுதோளிபங்கன் விடமுண்டகண்டன்
மிகநல்லவீணை தடவி
மாசறுதிங்கள்கங்கை முடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்த வதனுன்

ஞாயிறுதிங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழம்வெள்
ளி சனிபாம்பிரண்டு முடனே
யாசறுநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்கு மிகவே. (க)

என்பொடுகொம்பொடாமை யிவைமார்பிலங்க
வெருதேறியேழை யுடனே
பொன்பொதிமத்தமாலை புனல்சூடிவந்தெ
னுளமேபுகுந்த வதனு
லொன்பதொடொன்றொடேழு பதினெட்
டொடாறு முடனாயநாள்க ளவைதா
மன்பொடுநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்கு மிகவே. (உ)

உருவளர்பவளமேனி யொளிநீறணிந்து
வுமையோடும்வெள்ளை விடைமேன்
முருகலர்கொன்றைதிங்க ணமுடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்த வதனுற்
றிருமகள்கலையதூர்தி சயமாதுபூமி
திசைதெய்வமான பலவு
மருநெதிநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்கு மிகவே. (ந)

மதிநுதன்மங்கையோடு வடபாலிருந்து
மறையோதுமெங்கள் பரம

ணதியொடுகொன்றைமாலை முடிமேலணிந்தெ
 னுளமேபுகுந்த வதனாற்
கொதியுறுகாலனங்கி நமனோடுதூதர்
 கொடுநோய்களான பலவு
மதிகுணநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்கு மிகவே. (ச)

நஞ்சணிகண்டனெந்தை மடவாடனோடு
 விடையேறுநங்கள் பரமன்
றுஞ்சிருள்வன்னிகொன்றை முடிமேலணிந்தெ
 னுளமேபுகுந்த வதனால்
வெஞ்சினவவுணரோடு முருமிடியுமின்னு
 மிகையானபூத மவையு
மஞ்சிடுநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்கு மிகவே. (ரு)

வாள்வரியதளதாடை வரிகோவணத்தர்
 மடவாடனோடு முடனாய்
நாண்மலர்வன்னிகொன்றை நதிசூடிவந்தெ
 னுளமேபுகுந்த வதனாற்
கோளரியுழுவையோடு கொலையானைகேழல்
 கொடுநாகமோடு கரடி
யாளரிநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்கு மிகவே. (சு)

செப்பிளமுலைநன்மங்கை யொருபாகமாக
விடையேறுசெல்வ னடைவா
ரொப்பிளமதியுமப்பு முடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்த வதனால்
வெப்பொடுகுளிருமவாத மிகையானபித்தும்
வினையானவந்து நலியா
வப்படிநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்கு மிகவே. (எ)

வேள்படவிழிசெய்தன்று விடைமேலிருந்து
மடவாடனோடு முடனாய்
வாண்மதிவன்னிகொன்றை மலர்சூடிவந்தெ
னுளமேபுகுந்த வதனா
லேழ்கடல்சூழிலங்கை யரையன்றனோடு
மிடரானவந்து நலியா
வாழ்கடனல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்கு மிகவே. (அ)

பல்பலவேடமாகும் பரனாரிபாகன்
பசுவேறுமெங்கள் பரமன்
சலமகளோடெருக்கு முடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்த வதனான்
மலர்மிசையோனுமாலு மறையோடுதேவர்
வருகாலமான பலவு

மலைகடன்மேருநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்கு மிகவே. (கூ)

கொத்தலர்குழலியோடு விசயற்குநல்கு
குணமாயவேட விகிர்தன்
மத்தமுமதியுநாக முடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்த வதனாற்
புத்தரொடமணைவாதி லழிவிக்குமண்ண
றிருநீறுசெம்மை திடமே
யத்தகுநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்கு மிகவே. (க0)

தேனமர்பொழில்கொளாலை விளைசெந்நெறுன்னி
வளர்செம்பொனெங்கு நிகழ
நான்முகனாதியாய பிரமாபுரத்து
மறைஞானஞான முனிவன்
றானுறுகோளுநாளு மடியாரைவந்து
நலியாதவண்ண முரைசெய்
யானசொன்மாலையோது மடியார்கள்வானி
லரசாள்வராணை நமதே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனர்.

திருவாரூர்த்திருவிருத்தம்.

பண் - கொல்லி.

அடிமை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலம்பலம்பாவரு குண்டர்முன்னேநமக்
குண்டுகொலோ
வலம்பலம்பாவரு தண்புனலாரு
ரவிர்சடையான்
சிலம்பலம்பாவரு சேவடியான்றிரு
மூலட்டானம்
புலம்பலம்பாவரு தொண்டர்க்குத்தொண்டராம்
புண்ணியமே. (க)

மற்றிடமின்றி மனைதுறந்தல்லுணு
வல்லமணர்
சொற்றிடமென்று துரிசுபட்டேனுக்கு
முண்டுகொலோ
விற்றிடம்வாங்கி விசயனெடன்றொரு
வேடுவனாய்ப்

புற்றிடங்கொண்டான்றன் றொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே. (உ)

ஒருவடிவின்றிநின் றுண்குண்டர்முன்னமக்
குண்டுகொலோ
செருவடிவெஞ்சிலை யாற்புரமட்டவன்
சென்றடையாத்
திருவுடையான்றிரு வாரூர்த்திருமூலட்
டானன்செங்கட்
பொருவிடையானடித் தொண்டர்க்குத்தொ
ண்டராம் புண்ணியமே. (௩)

மாசினையேறிய மேனியர்வன்கண்ணர்
மொண்ணைவிட்
டீசனையேநினைந் தேசறுவேனுக்கு
முண்டுகொலோ
தேசனையாரூர்த் திருமூலட்டானனைச்
சிந்தைசெய்து
பூசனைப்பூசுரர் தொண்டர்க்குத்தொண்டராம்
புண்ணியமே. (௪)

அருந்தும்பொழுதுரை யாடாவமணர்
திறமகன்று
வருந்திநினைந்தர னேயென்றுவாழ்த்துவேற்
குண்டுகொலோ

திருந்தியமாமதி லாரூர்த்திருமூலட்
டானனுக்குப்
பொருந்துந்தவமுடைத் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே. (ரு)

வீங்கியதோள்களுந் தாள்களுமாய்நின்று
வெற்றரையே
மூங்கைகள்போலுண்ணு மூடர்முன்னேநமக்
குண்டுகொலோ
தேங்கமழ்சோலைத்தென் னாரூர்த்திருமூலட்
டானன்செய்ய
பூங்கழலானடித் தொண்டர்க்குத்தொண்ட
ராம் புண்ணியமே. (சா)

பண்ணியசாத்திரப் பேய்கள்பறிதலைக்
குண்டரைவிட்
டெண்ணில்புகழீசன் றன்னருள்பெற்றேற்கு
முண்டுகொலோ
திண்ணியமாமதி லாரூர்த்திருமூலட்
டானனெங்கள்
புண்ணியன்றன்னடித் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே. (எ)

கரப்பர்கண்மெய்யைத் தலைபறிக்கச்சுக
மென்னுங்குண்ட

ருரைப்பனகேளாதிங் குய்யப்போந்தேனுக்கு
முண்டுகொலோ
திருப்பொலியாரூர்த் திருமூலட்டானன்
றிருக்கயிலைப்
பொருப்பன்விருப்பமர் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே. (அ)

கையிலிடுசோறு நின்றுண்ணுங்காத
லமணரைவிட்
டுய்யுநெறிகண்டிங் குய்யப்போந்தேனுக்கு
முண்டுகொலோ
வையனணிவய லாரூர்த்திருமூலட்
டானனுக்குப்
பொய்யன்பிலாவடித் தொண்டார்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே. (கூ)

குற்றமுடைய வமணர்திறமது
கையகன்றிட்
டுற்றகருமஞ்செய் துய்யப்போந்தேனுக்கு
முண்டுகொலோ
மற்பொலிதோளா னிராவணன்றன்வலி
வாட்டுவித்த
பொற்கழலானடித் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

திருத்தொண்டத்தொகை.

பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்.

அடிமை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவா ழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியே
னில்லையே யென்னாத வியற்பகைக்கு மடியே
னிளையான்றன் குடிமாற னடியார்க்கு மடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற் கடியே
னல்லிமென் முல்லையந்தா ரமர்நீதிக் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (க)

இலைமலிந்த வேனம்பி யெறிபத்தற் கடியே
னேனாதி நாதன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பற் கடியேன்
கடவூரிற் கலயன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
மலைமலிந்த தோள்வள்ளன் மானக்கஞ் சாற
னெஞ்சாத வாட்டாய னடியார்க்கு மடியே
னலைமலிந்த புனன்மங்கை யானாயற் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (உ)

மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்
முருகனுக்கு முருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்
செம்மையே திருநாளைப் போவாற்கு மடியேன்
திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்
மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
வெகுண்டெழுந்த தாதையை மழுவினு லெறிந்த
வம்மையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (௩)

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
திருநாவுக் கரையன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
பெருநம்பி குலச்சிறைத னடியார்க்கு மடியேன்
பெருமிழலைக் குறும்பற்கும் பேயார்க்கு மடியே
னொருநம்பி யப்பூதி யடியார்க்கு மடியே
னொலிபுனல்சூழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கற் கடியே
னருநம்பி நமிநந்தி யடியார்க்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (௪)

வம்பறு வரிவண்டு மணநாற மலரு
மதுமலர்நற் கொன்றையா னடியலாற் பேணு
வெம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியே
னேயர்கோன் கலிக்காம னடியார்க்கு மடியே
னம்பிரான் திருமூல னடியார்க்கு மடியே
னாட்டமிகு தண்டிக்கு மூர்க்கற்கு மடியே
னம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (௫)

வார்கொண்ட வனமுலையா ளுமைபங்கன் கழலே
    மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியற்கு மடியேன்
சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கு மடியேன்
    செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டற் கடியேன்
கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவாற்கு மடியேன்
    கடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியே
னார்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோ னடியே
    னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (சு)

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்
    பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழற் கடியேன்
மெய்யடியா னரசிங்க முனையரையர்க் கடியேன்
    விரிதிரைசூழ் கடனாகை யதிபத்தற் கடியேன்
கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
    கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்கு மடியே
னையடிகள் காடவர்கோ னடியார்க்கு மடியே
    னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (எ)

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த
    கணம்புல்ல நம்பிக்குங் காரிக்கு மடியே
னிறைக்கொண்ட சிந்தையா னெல்வேலி வென்ற
    நின்றசீர் நெடுமாற னடியார்க்கு மடியேன்
றுறைக்கொண்ட செம்பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித்
    தொன்மயிலை வாயிலா னடியார்க்கு மடியே
னறைக்கொண்ட வேனம்பி முனையடுவாற் கடியே
    னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (அ)

கடல்சூழ்ந்த வுலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
காடவர்கோன் கழற்சிங்க னடியார்க்கு மடியேன்
மடல்சூழ்ந்த தார்நம்பி யிடங்கழிக்குந் தஞ்சை
மன்னவனாஞ் செருத்துணைதன் னடியார்க்கு மடியேன்
புடைசூழ்ந்த புலியதண்மே லரவாட வாடி
பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கு மடியே
னடல்சூழ்ந்த வேனம்பி கோட்புலிக்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (கூ)

பத்தராய்ப் பணிவார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
பரமனையே பாடுவா ரடியார்க்கு மடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
றிருவாரூர்ப் பிறந்தார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியே
னப்பாலு மடிச்சார்ந்த வடியார்க்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (கO)

மன்னியசீர் மறைநாவ னின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையாள் மானிக்கு நேசனுக்கு மடியேன்
றென்னவனா யுலகாண்ட செங்கணார்க் கடியேன்
றிருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியே
னென்னவனா மரனடியே யடைந்திட்ட சடைய
னிசைஞானி காதலன் றிருநாவ லூர்க்கோ
னன்னவனா மாரூர னடிமைகேட் டுவப்பா
ராரூரி லம்மானுக் கன்பரா வாரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகத்தியர்தேவாரத்திரட்டு முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டுப்

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.